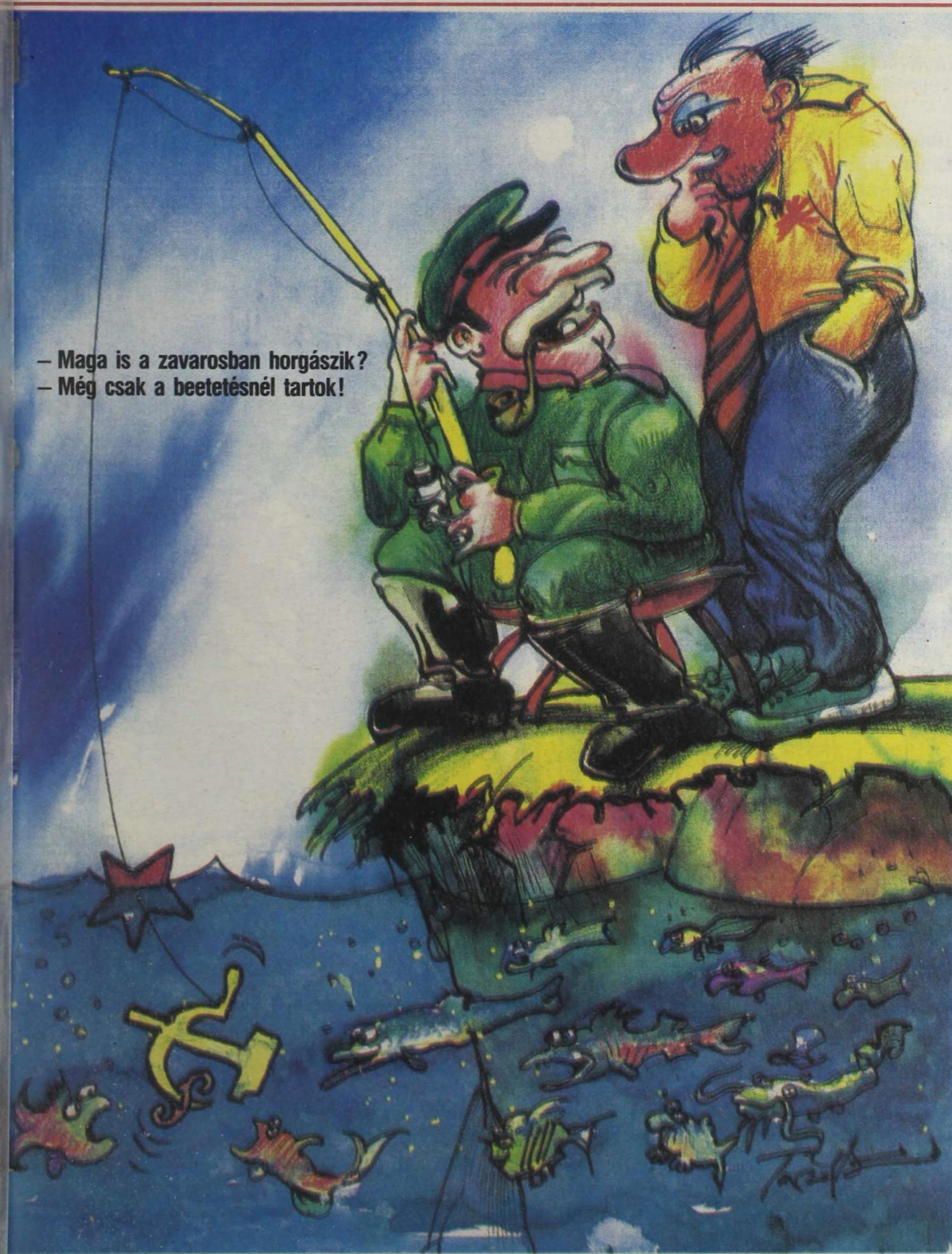
ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. OKTÓBER 16. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM

– Maga is a zavarosban horgászik?
– Még csak a beetetésnél tartok!

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Bodnár Gyula
Cser Gábor
Galambos Szilveszter
Heltai Jenő
Kaposy Miklós
Mátyás István
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Brenner György
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán
Várnai György

13+1 JÓ TANÁCS VÁLASZTÓPOLGÁROKNAK

„A rugalmas szavazó titka a határozatlanság."
(Dr. Gigant, kampányposzter)

1.
A létra nem karcolja a padlót, ha lábaira posztódarabot erősítünk.

2.
Hallgass a szívedre, szavazz az eszedre!

3.
Kitűnő pástétomot készíthetünk a megmaradt leveshúsból.

4.
Ne feledd: a legtöbb politikus megérdemli egymást.

5.
Ahol a legfényesebb a kampány, ott a legsötétebbek a fejek.

6.
A sós melegvíz eltünteti a kávé- és kakaófoltot.

7.
Jegyezd meg jól: a politikusok zöme még a saját gondolatait is félreérti.

8.
Ne a jelszavaikat, a szemüket figyeld!

9.
Ne csak a szemüket, hanem a kezüket is...

10.
A gyűszű nemcsak a varráshoz használható, uborka, tök gyalulásakor is megvédi ujjunkat.

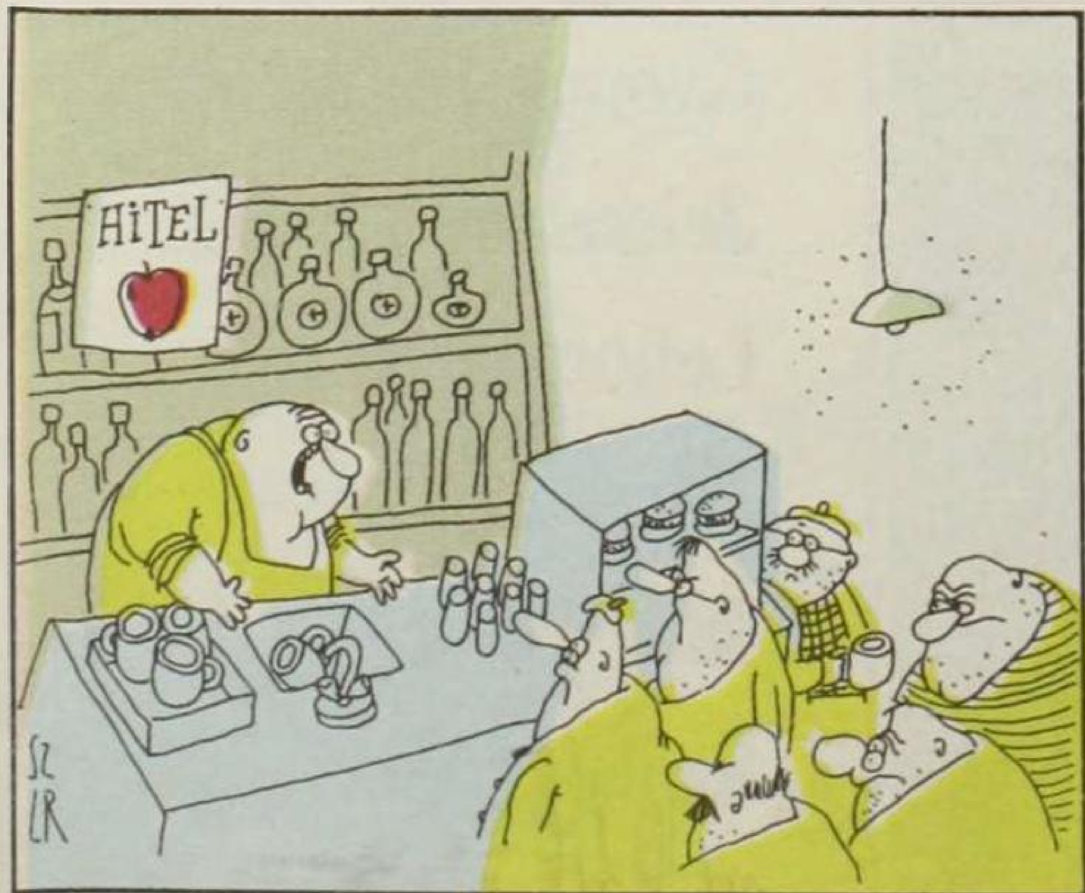
11.
Sohase vasalj mezítláb!

12.
Jó ha tudod: a választási ígéretek szavatossága csupán a szavazatok összeszámlálásáig tart.

13.
Gondolkozz el, kibírnál-e még újabb négy esztendőt?

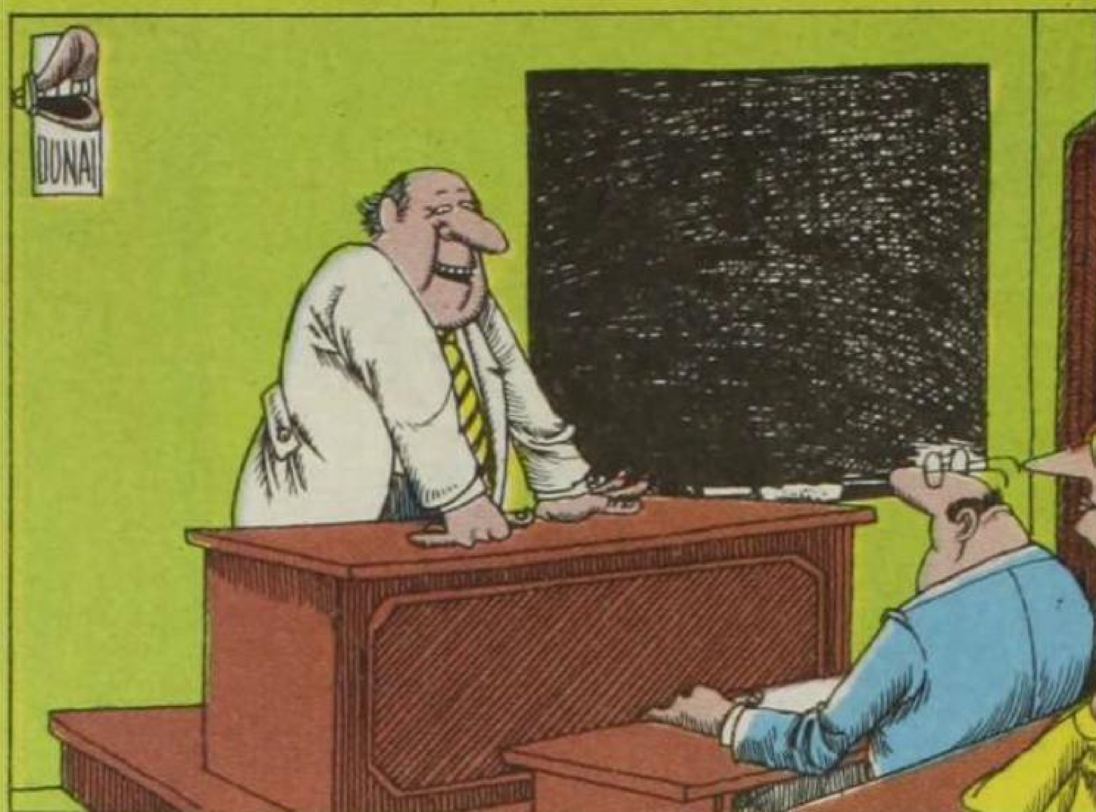
13+1
Szép, szép a szavazósdi, ám azokról se feledkezz meg, akiket igazán szeretsz.

(ALT)

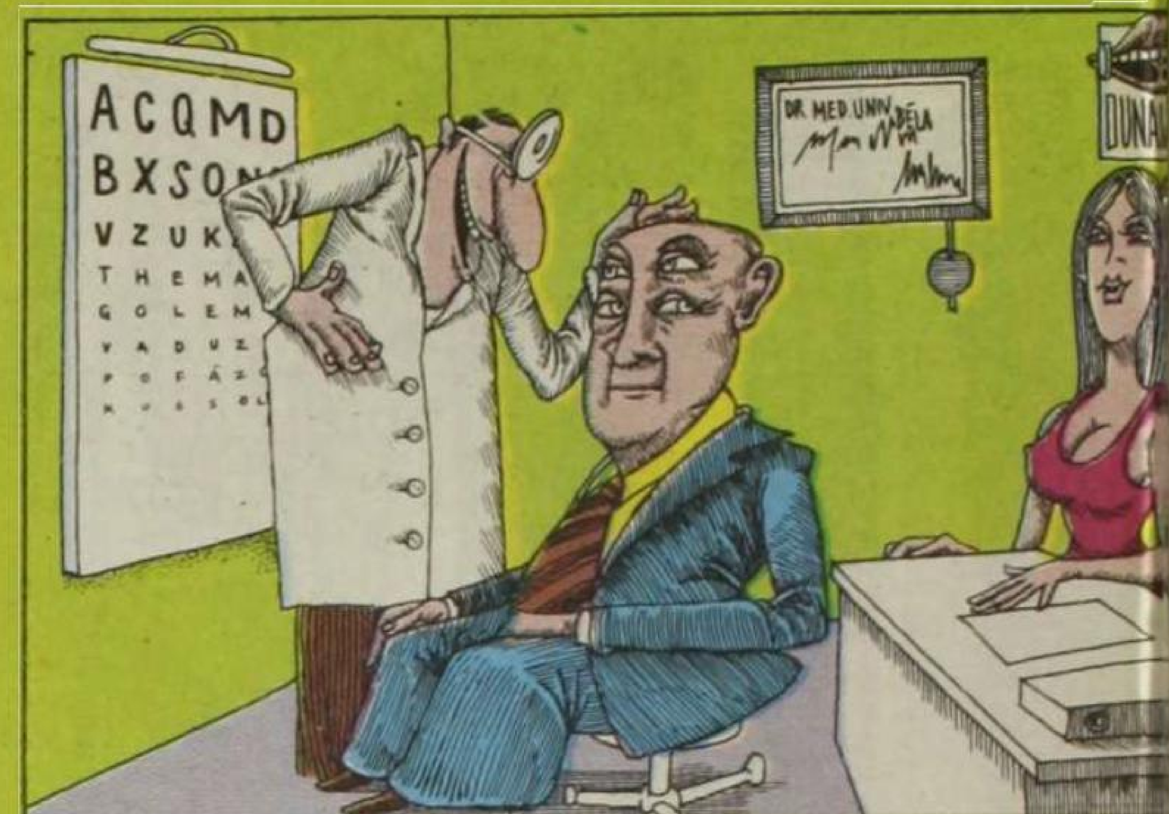

– Meg tudtok nekem bocsátani, fiúk? Politikai nyomásra én is adtam hitelt a polgármester sógorának...

FELNŐTTOKTATÁS

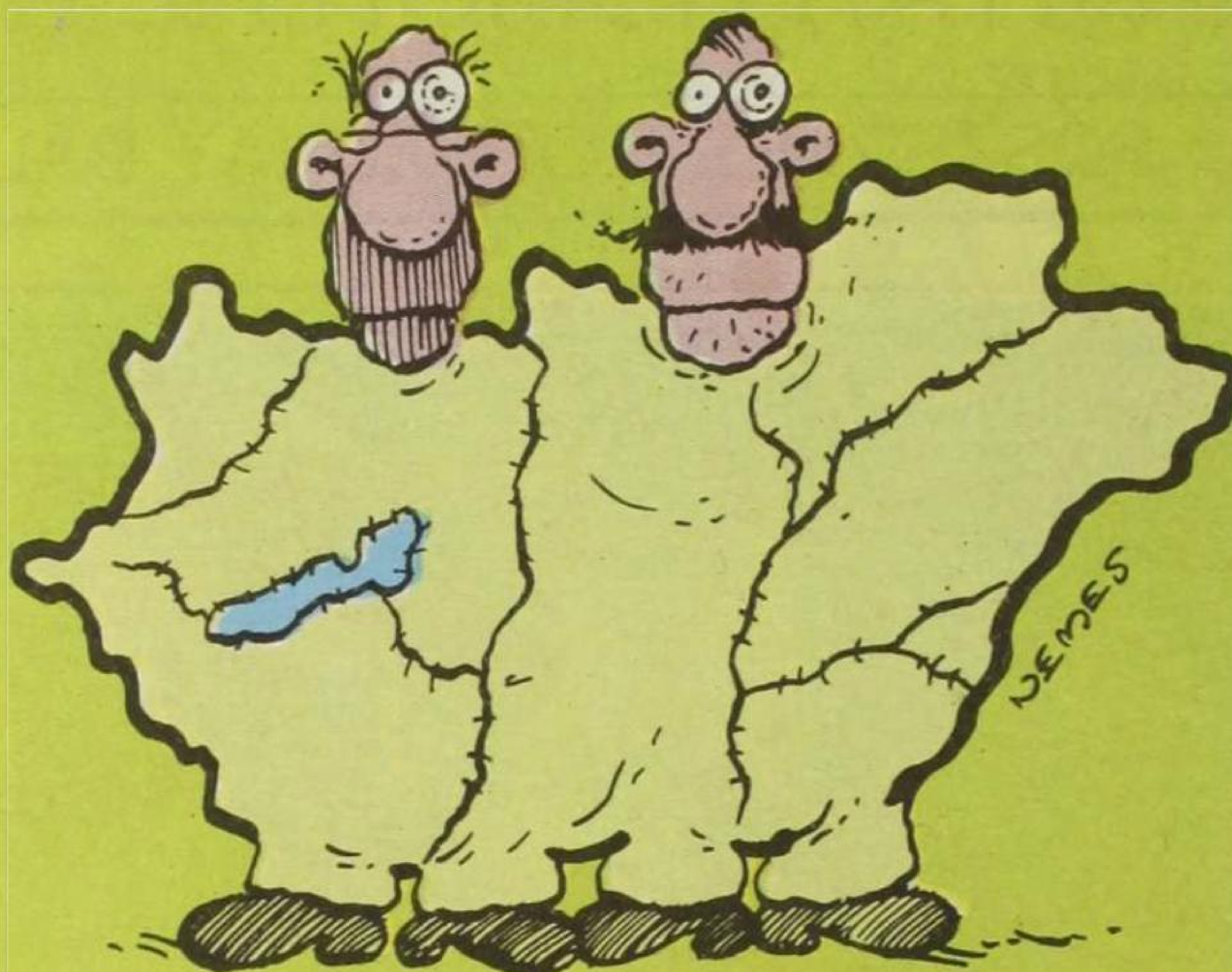

– Mától kezdve, az intolerancia mértékegysége 1 Dabas–Sári!

– Orvosi szempontból problémás, pártja szempontjából kiváló! Ön a sorok között is tud olvasni.

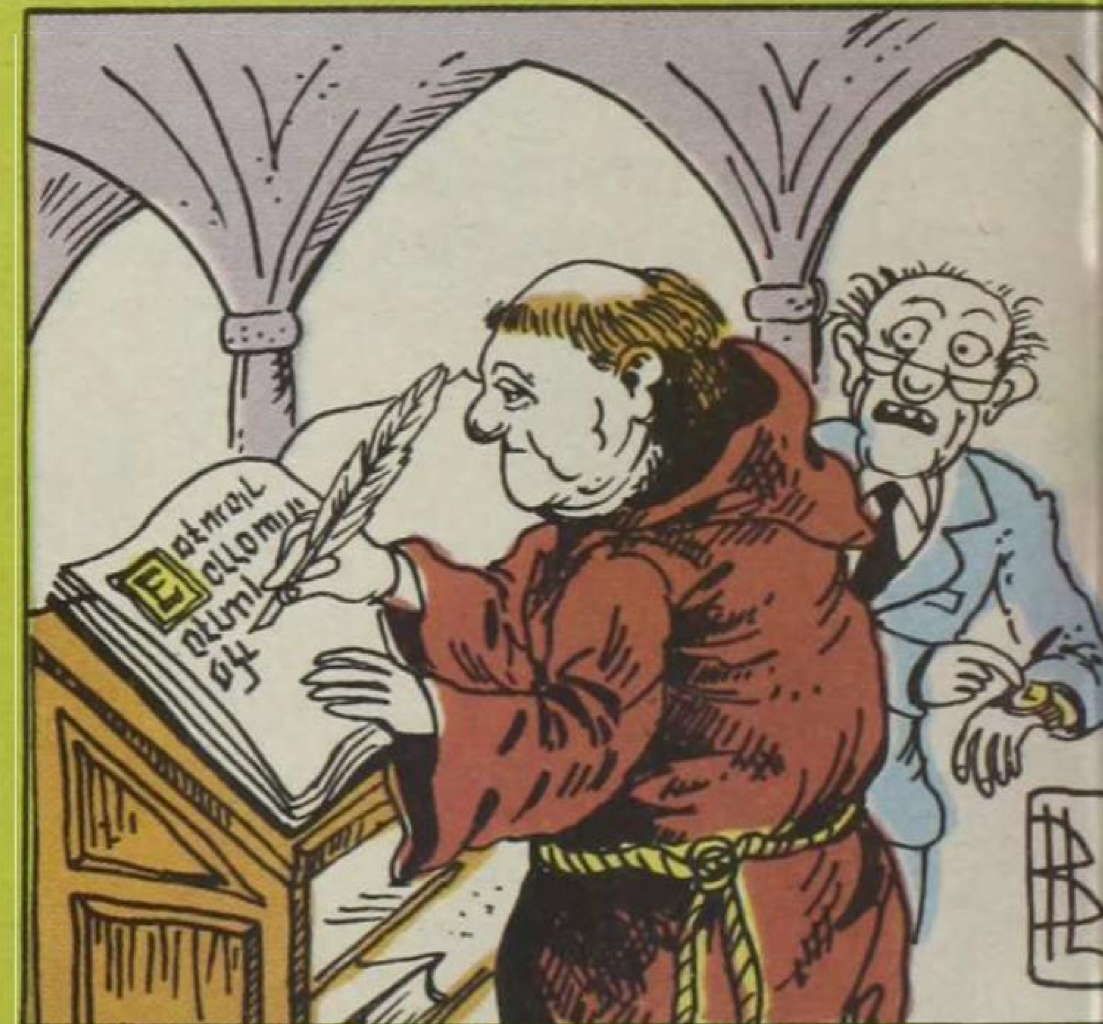
„EGYEDÜL NEM MEGY..."

MIMIKRI

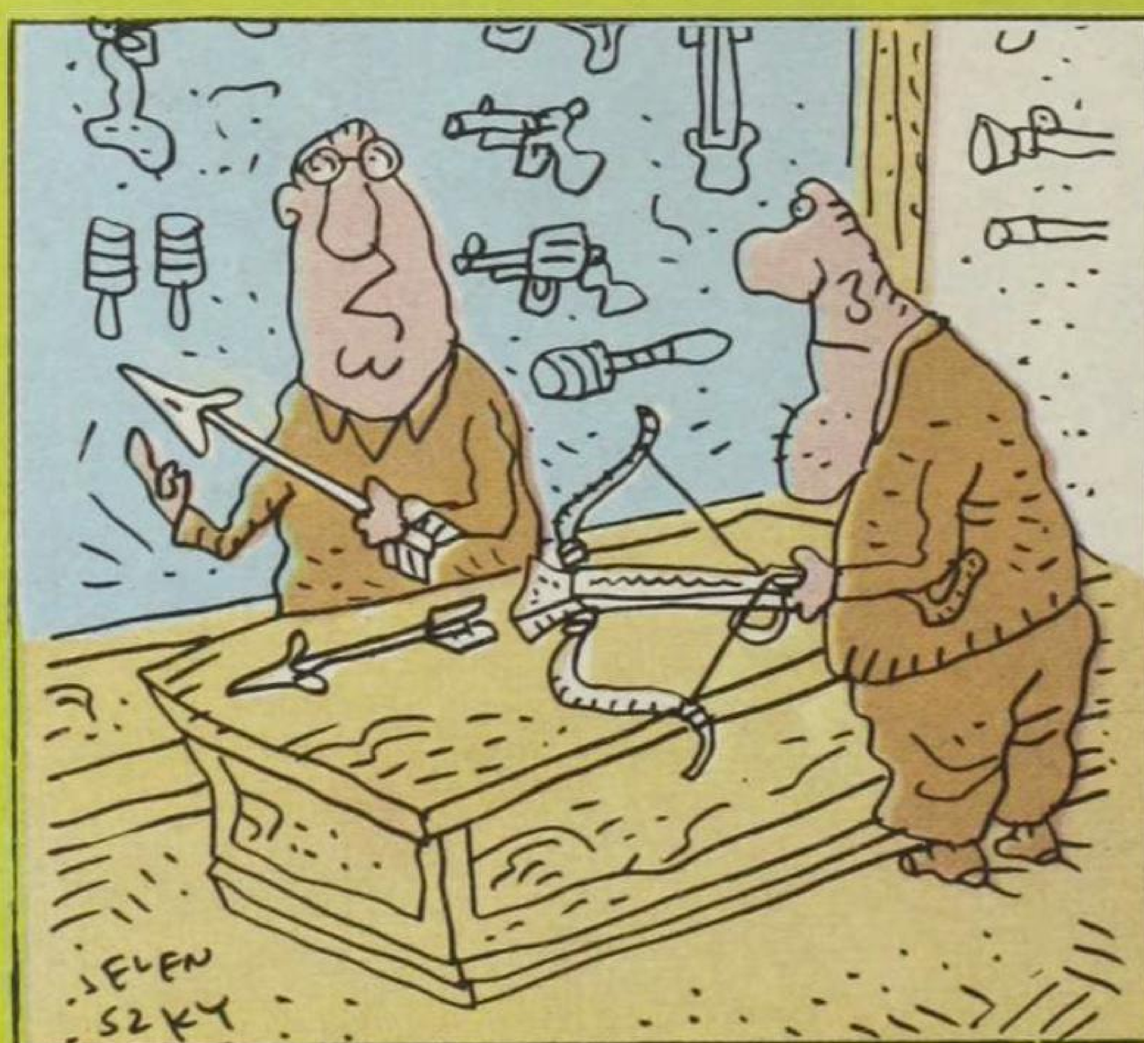

LÁZASAN KÉSZÜL A VÁLASZTÁSI ETIKAI KÓDEX

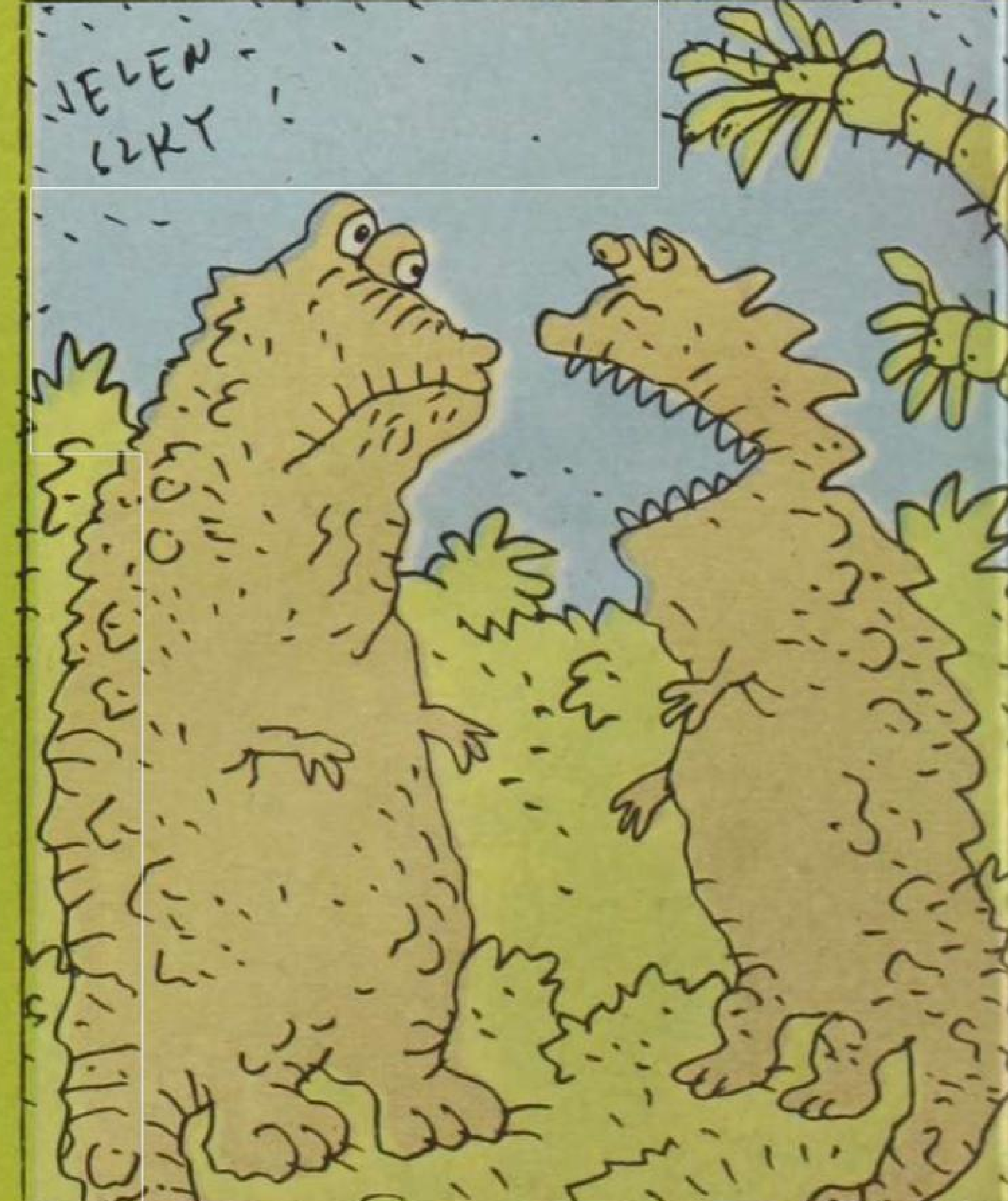
– Igyekezzen, így sohasem készül el!

PROPAGANDAFOGÁS

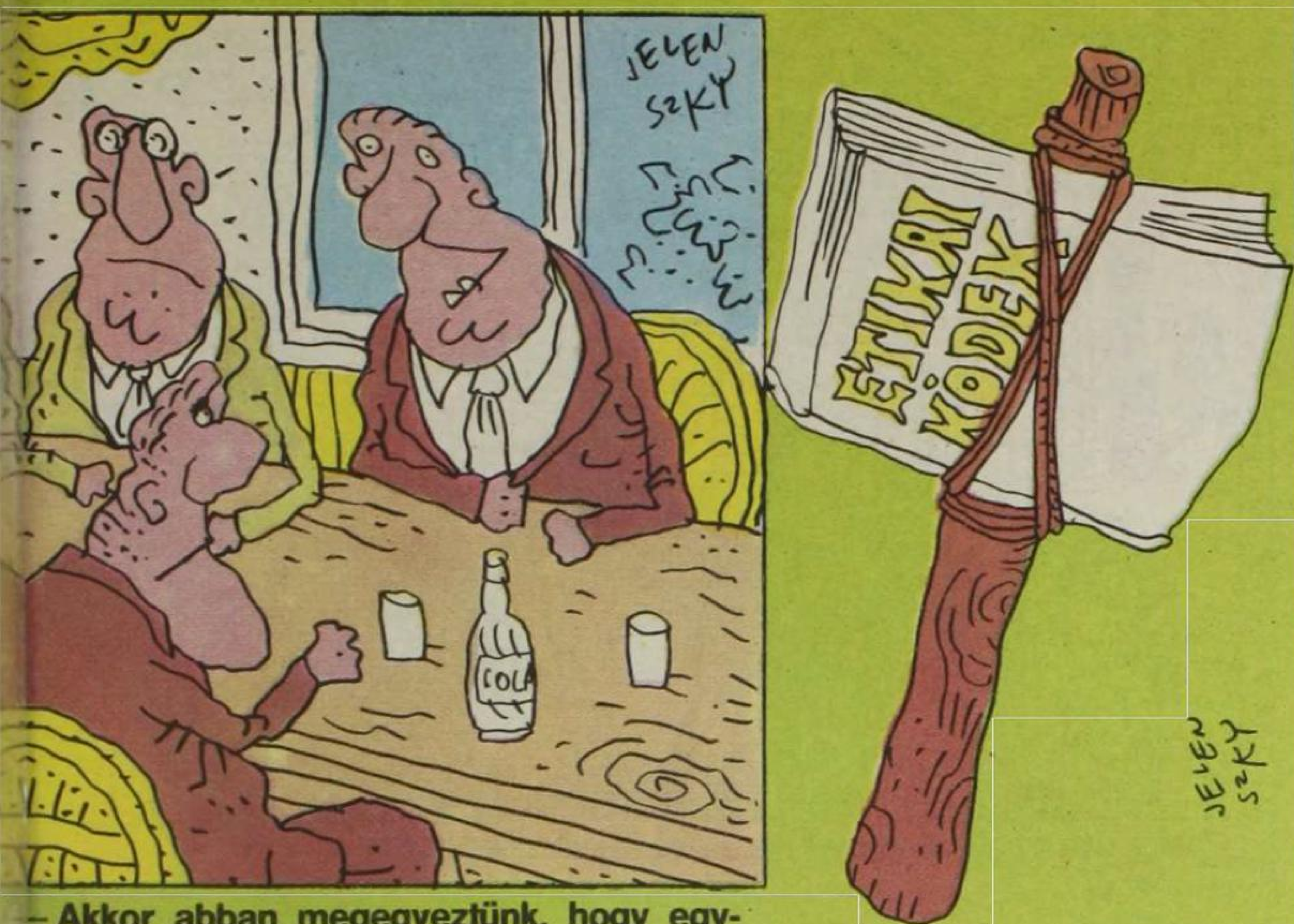

– Úgy néz ki, tisztelendő atyám, hogy talán engednek a világnézetileg semlegesek, és visszakapja az egyház.

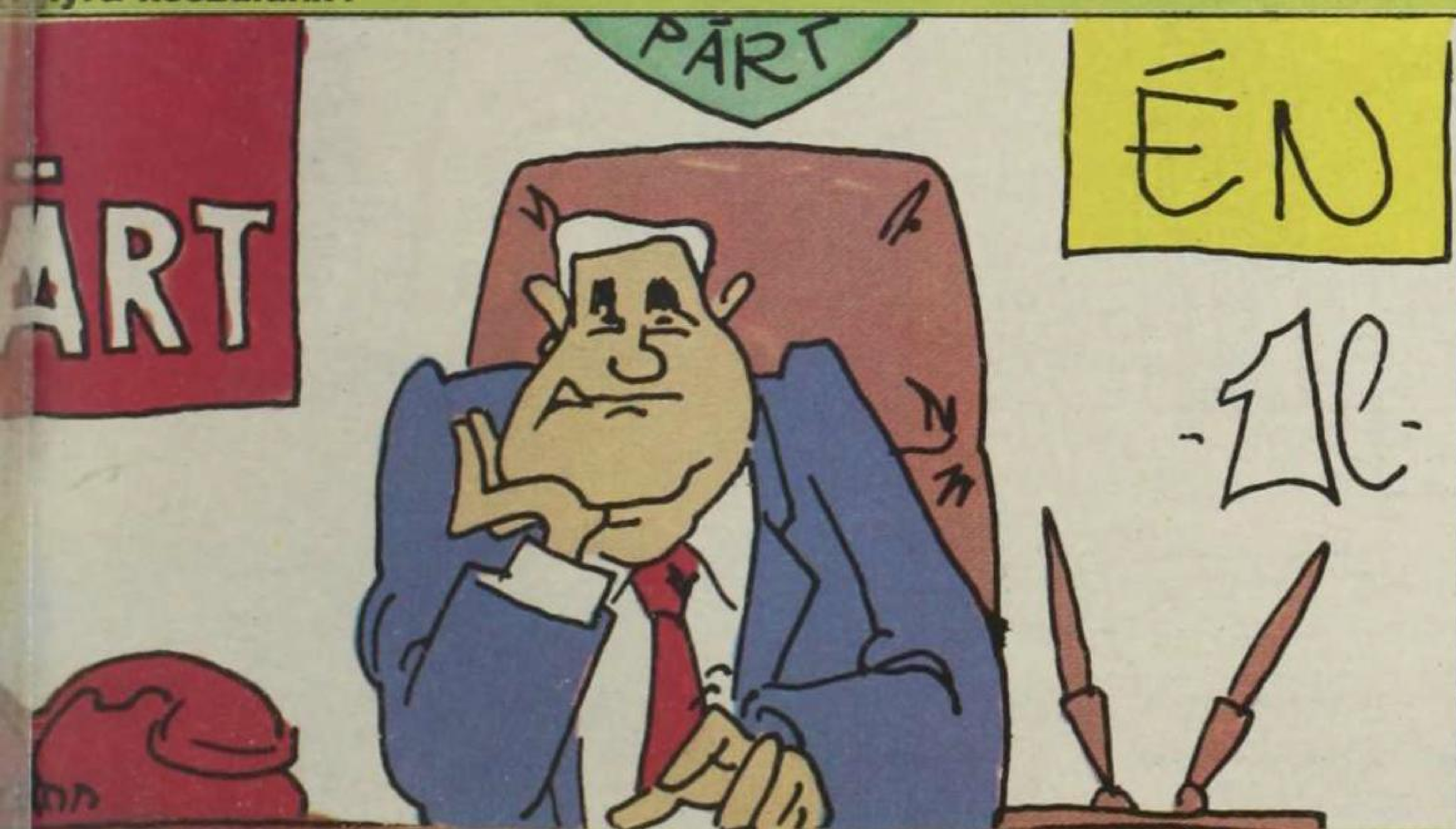
– Tojok a hagyományokra, mindenki tudja hogy mi, dinosaurusok kihalófélben vagyunk Beiratkoztam egy emlőssé átképző tanfo lyamra.

– Akkor abban megegyeztünk, hogy egy-
ás édesanyját a választások befejezéséig
m bántjuk.

– Még mindig nem képes felfogni, hogy mi nyugodt választási kam-
nyra készülünk?

Azt értem, hogy kódex, de mi lehet az az etika?

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

A parlamenti demokrácia negyedik évében bizonyos körök kezdenek kifogyni a sértegető jelzőkből. Elvakult dühükben már olyan szavakat használnak, amelyek – legalábbis szerintük – porig sújtják célba vett áldozatukat, végleg kiközösítik őket a tisztességes emberek köréből.

A legkedveltebb ilyen becsmérlő jelző a *kormánypárti*.

Akit ezzel a jelzővel illetnek, megnézheti magát. Mert ezekben a körökben ezzel a szóval azt akarják mondani, hogy az illető gerinctelen, ostoba, jellemtelen, becstelen, karrierista, csaló, talpnyaló satöbbi, satöbbi.

Egy ismert gerinces, bölcs, jellemes, becsületes, szerény, derék – egy szóval jellemezve: ellenzéki – polgártársunk legutóbb végre megtalálta a „kormánypárti" szinonímáját. Néhány, általa kormánypártinak bélyegzett kollégájáról ezt írta: „... a *kollaborálókról* semmi sem jut eszembe, (...) ami ne lenne végtelenül sivár és unalmas..." (Ezt a tényt már sikerült többször is bizonyítania.)

Bele kell tehát törődnünk: a kormánypártiság azonos a kollaborálással. E latin szó jelentése pedig: *hazaáruló együttműködés az ellenséges megszállókkal.*

Történelmünkben túlságosan gyakran előfordult, hogy a kormányt idegen megszállók ültették a nyakunkba. Hogy csak a legutóbbi időket idézzem: a magyar miniszterelnököt négy évtizeden keresztül a Kremlben jelölték ki, az idegen megszállók fellegvárában.

Igenám, de a jelenlegi kormányt miféle idegen megszálló választotta?

Ha emlékezetem nem csal, 1990-ben szabad választások voltak Magyarországon. A nép döntött, ki kormányozza az országot. A kormányt „a nép ültette a nyakunkba".

Hogy is van ez?

Ha a kormánypártiság kollaborálás, ki is a megszálló?

A válasz logikus: a nép. A magyar nép, mely ezerszáz esztendővel ezelőtt vándorlása során ide érkezett. Őseinknek megtetszett a Kárpát-medence, leverték hát a sátorfájukat. Úgy is mondhatnánk, megszálltak itt...

Vagyis az ország polgárainak az a csaknem 58 százaléka, amely a kormánykoalícióra adta a szavazatát, most idegen megszállónak minősül, tehát szedje a sátorfáját? „Pusztuljon innen?"

Demokratikus országokban van egy különös szokás: nem tekintik gerinctelen, hazaáruló gazembernek azt, akinek más a véleménye. Mondjuk Amerikában, ha a férj a demokratákra szavaz és az asszony a republikánusokra, attól még nagyon boldog házaséletet élhetnek. Az angol konzervatív békésen koccintgat a pubban a munkáspártival, és a német üzletember sem bontja fel üzleti szerződését, ha megtudja, hogy a másik fél a CSU-ra szavazott és nem a szocdemekre. De kollaborálással vádolni azt, aki a törvényesen megválasztott kormány pártjához tartozik, senkinek sem jut eszébe. Pedig a kollaborálás szót ott is ismerik.

Vagy lehet, hogy *csak* ott ismerik?

Talán nem fölösleges az a javaslatom, hogy mielőtt bárki idegen szót használ, a biztonság okáért lapozza fel az Idegen szavak és kifejezések szótárát. Különben nem kerülne abba a kellemetlen helyzetbe, hogy „si tacuisses, philosophus mansisses". (Az említett mű 762. o.)

Merem remélni, hogy kiváló ellenzéki polgártársunk csak tájékozatlanságból használta a kollaborálás szót. Sivár anyagi helyzete nem tette lehetővé számára, hogy beszerezze a fenti szótárt.

Attól meg nem félek, hogy a magyar nép megsértődik azért, mert „le-megszállózták". Van ugyanis egy régi, bölcs népi mondás: nem az a lényeg, hogy mit mondott, hanem az: ki mondta...

ALFÖLDI IMRE:

MEGINT EGY ÚJ PÁRT

Éjfélkor csöng a telefon. Mély álomból ébredek, nekimegyek a széknek, falnak, végül annak, aki fölhívott: – Mi a fene ütött beléd, éjfél után?

Dekulek Ede barátom közönyös hangon közli, hogy sajtóértekezletet tart velem, telefonon, abból az alkalomból, hogy ezelőtt fél órával rádöbbent, ő még nem alakított pártot, ezért elhatározta: sürgösen pártot alakít. Nincs értelme flancos teremben összejönni sajtóértekezletre, mert úgyis csak engem ismer az egész magyar sajtóból, de engem se olvas. A többiek csak fölzabálnák a pogácsát, meginnák a kólát, és gúnyolódnának. Pedig nemzeti ügy!

– Pártomnak az a jellemzője – kezdte sajtótájékoztatóját a telefonkagylóban Ede –, hogy nem három régiből egy új, hanem teljesen újból esetleg egy régi! Erre van szükség! Célját még nem tudom, de már öten vagyunk. A többi majd kialakul!

– Ede, meghibbantál? Ahhoz pénz kell, legalább tíz tag a frakcióhoz, és egy vonzó program. Ne hülyéskedj velem éjfélkor!

– Minden rendben lesz! Pártom tagjai eddig, a belépés sorrendjében: én, Dekulek Ede, ő, Dekulek Edéné, ők, Gabi, Panni és Muki, a három gyerek. Tudom, hogy parlamenti frakciót alakítani csak tíz fővel lehet, ezért máris fölszólítottam a 2. számú tagsági könyv tulajdonosát, nejem őnagyságát, hogy még van szűk kilenc hónap a választásokig, szaporodjunk, amennyire lehet, akár ötös ikrekkel is, de sebtiben! Gyérebb termés esetén majd én gondoskodom szimpatizáns hölgyekről, akik beugranak segíteni a taglétszám emelésében. Nyílt párthoz nyílt házasság, nemde?

Mit szóljak erre, de nincs is értelme, mert máris folytatja a sajtóértekezleti beszámolót:

– Pártom, a DECSAP, vagyis a Dekulek Család Pártja, rövidesen meg is tartja alakuló kongresszusát, arra gondoltam, hogy nálatok a valamikori cselédszobában, ott úgyse tároltok jelenleg semmit és senkit. Nálunk viszont még a sufniban is gyerek van, vagy lesz. A programot papír nélkül, szabad előadásban ismertetem majd a meghívott külföldi testvér Dekulek-pártok kiküldöttjeivel, csak úgy ne járjanak, mint az egyik régebbi kongresszuson Veress Péter, aki papír nélkül beszélt, és a szovjet díszvendég riadtan kérdezte: „Analfabet? Da?"

– És mi lesz, ha mire összejön tíz tag, addig valaki átül közületek egy másik székre, ahogy mostanság szokás a parlamentben?

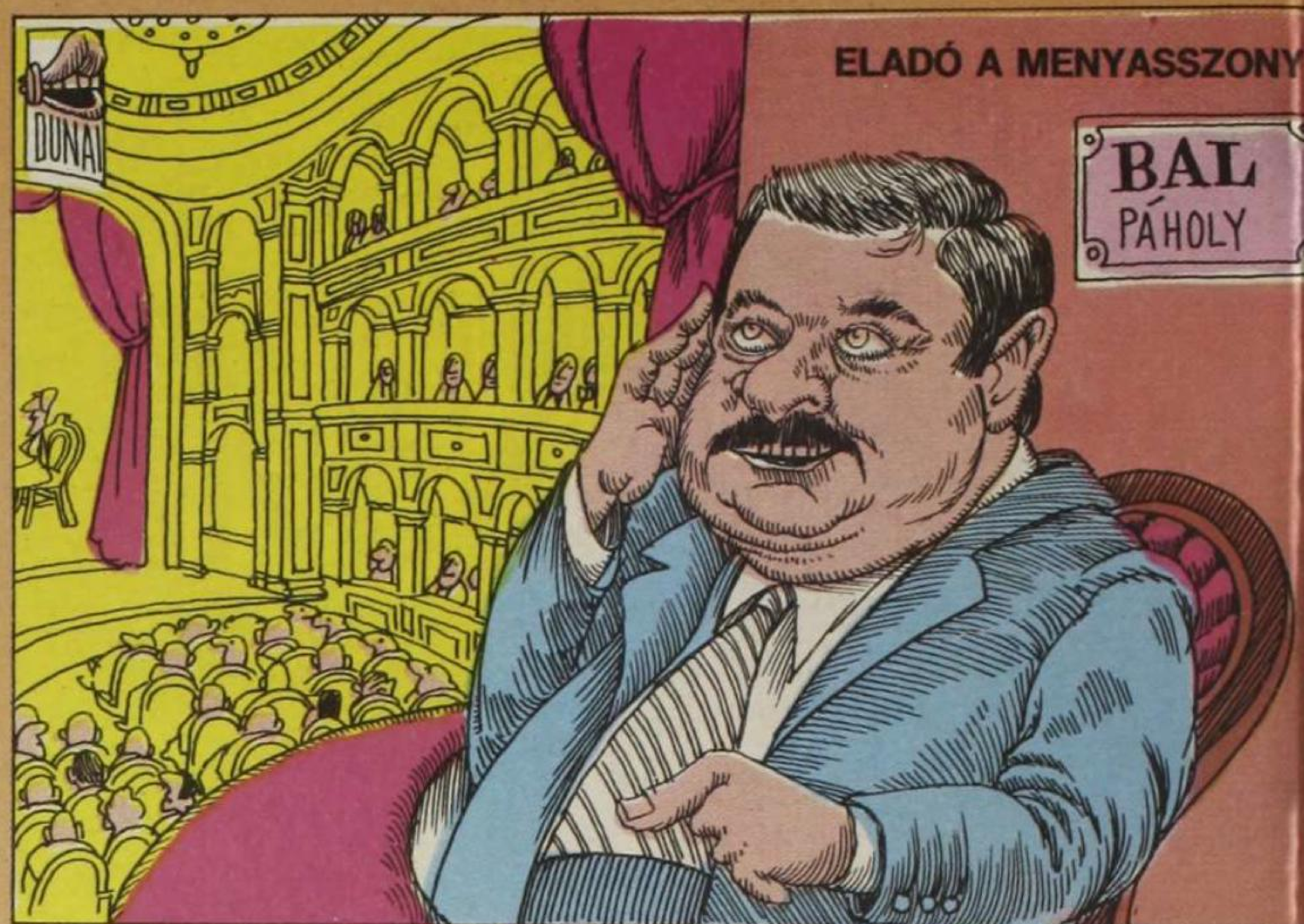
– Nincs átülős tagunk. Én ültem át egyszer életemben, az Ipoly utcai szexmoziban, mert elibém domborodott egy kövér, magas pasas, és nem látván a mozilepedőből semmit, el nem tudtam képzelni, mitől lihegnek és nyögnek-hörögnek a meztelen szereplők, mintha sziklát görgetnének föl Sziszifusz hegyibe. Nos, akkor ültem át a szomszédos székbe, de az se ment könnyen, mert már ült a széken egy régi emlékeit vissza nosztalgiázó, korosabb hölgy. Sovány és girhes, foghíjas. Oda is kár volt átülni.

– Gondolod, hogy kell a népnek ez a DECSAP, amely ha rossz, csak becsap?

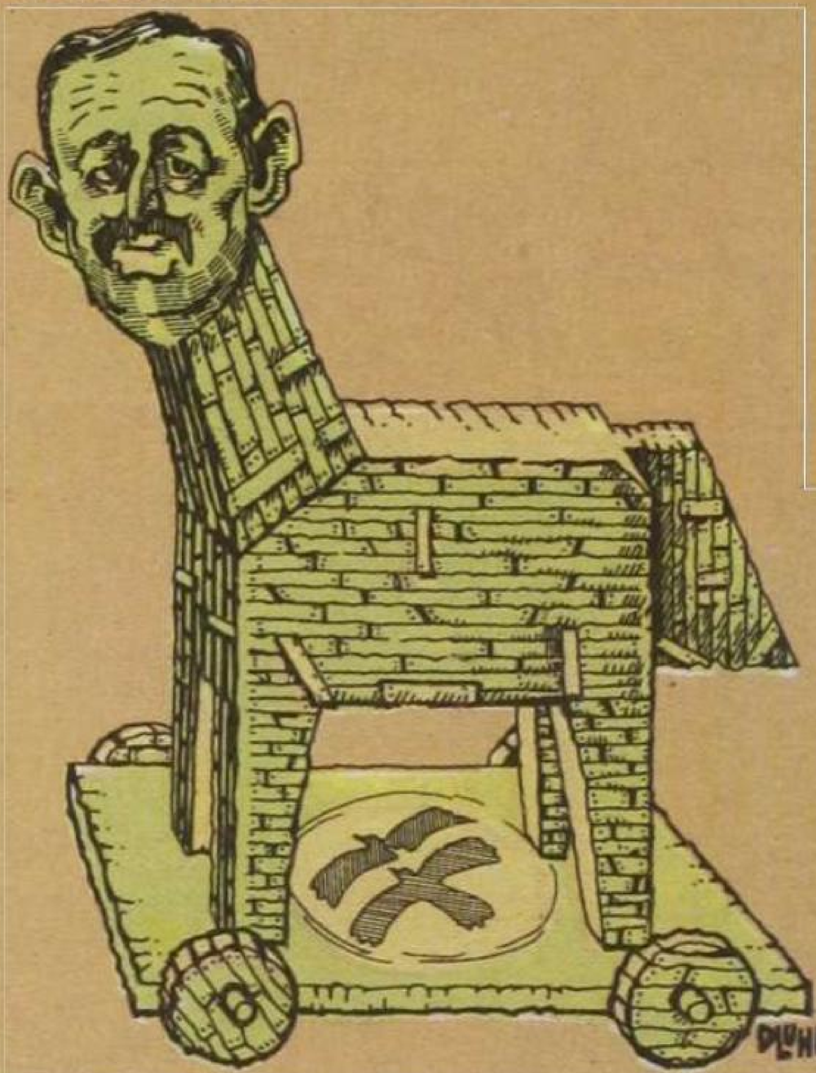
– Akár a többiek nagy része! Kérlek, én egyik párttal se értek teljesen egyet, bár mindegyikben van valami, ha más nem, rengeteg elpocsékolt pénz. Úgy gondoltam, meg kell védeni a hazát, pláne ha tőlünk délre és keletre mind többet lőnek. Önvédelem, ha másképp nem megy, koprodukcióban a NATO-val. De annak annyi a kérője, hogy nem tudja eldönteni, kinek nyújtsa a kezét. Arra kérlek, vedd tudomásul, ezennel bejelentem a sajtónak a kijelentést, miszerint Dekulek Ede végveszélyben tudja mi a kötelessége: túlszárnyalni a parlamenti bejutáshoz szükséges 4-5 százalékos küszöböt – ebben a hülye kis panellakásban küszöb sincs! –, és jelenlegi fizetésemet egy képviselői fizetéssel.

Másnap meg is tartotta Ede barátom az alakuló kongresszust, és valami tévedés folytán állandóan arról beszélt, hogy többet és jobban kell dolgozni és tanulni, mire zajos tiltakozás támadt a jobb-, a bal- és a középoldalon.

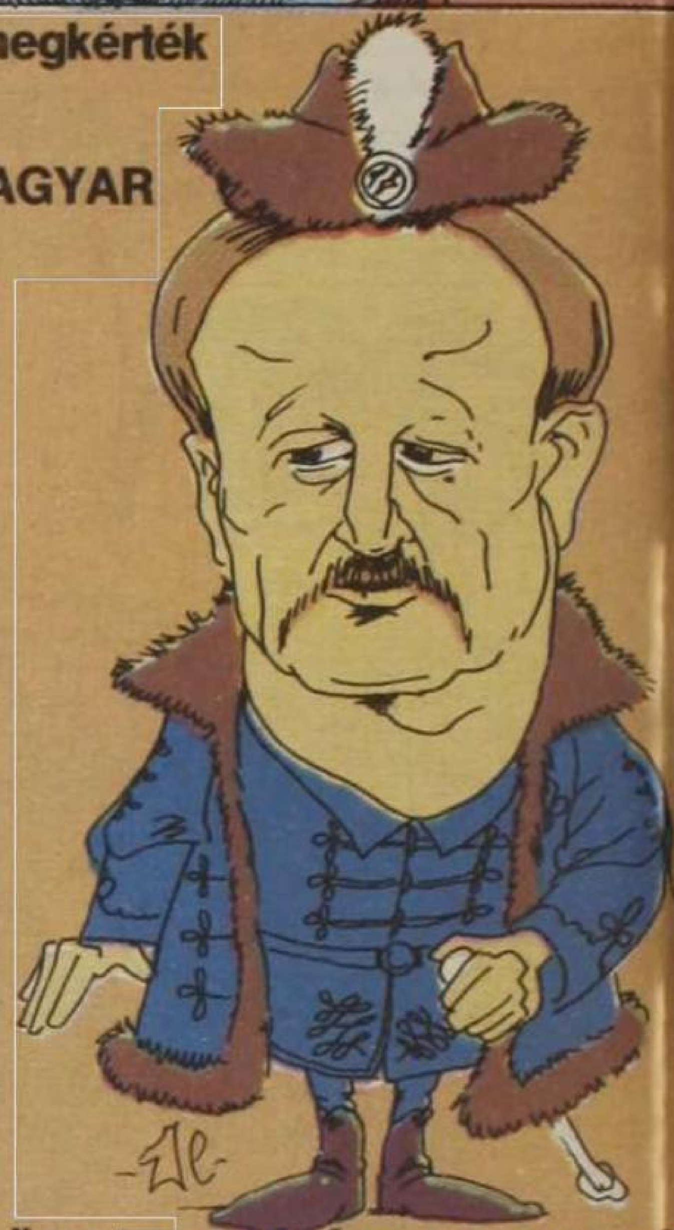
Teljesen dilettáns politikus, noha abból van már elég. Nem tudja, hogy tisztességet, jobb és több munkát kérni nálunk garantált választási vereség. Át kellene ülnie egy másik országba!

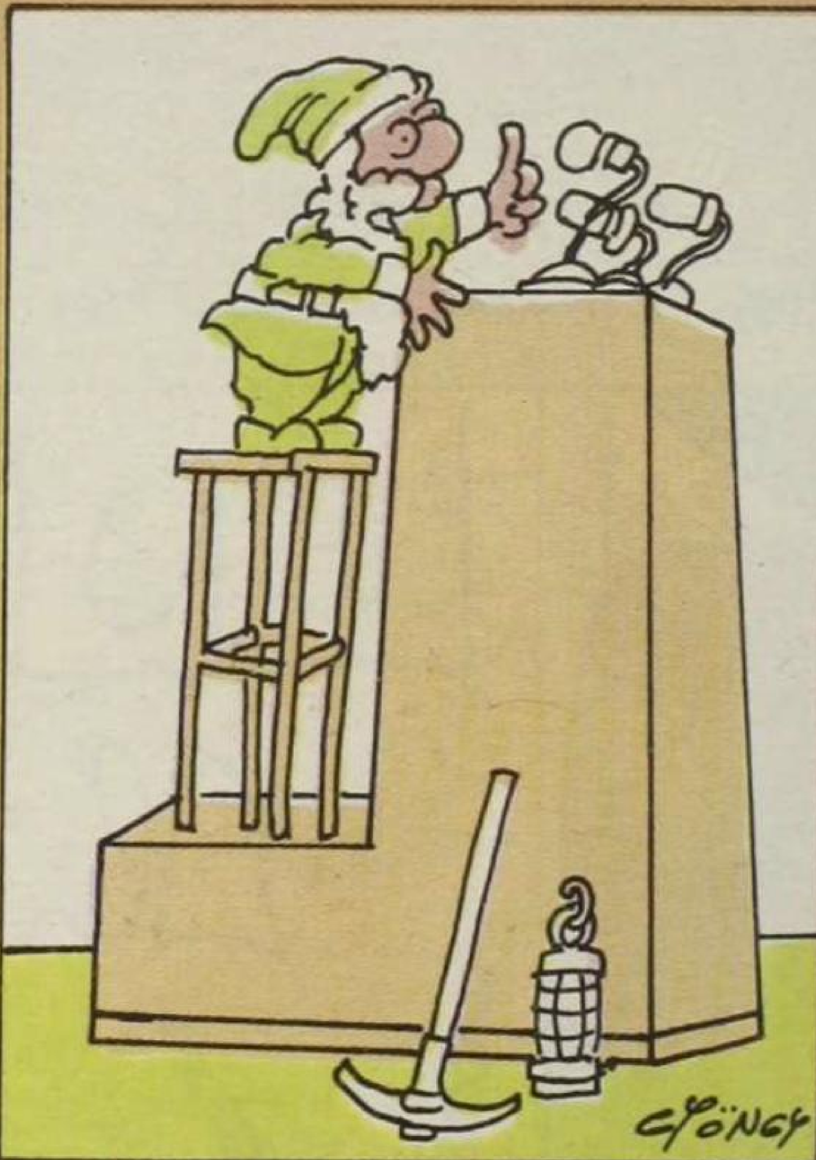

– Ez egy régi színdarab. A szocialisták megkérték a kezemet.

DÍSZMAGYAR

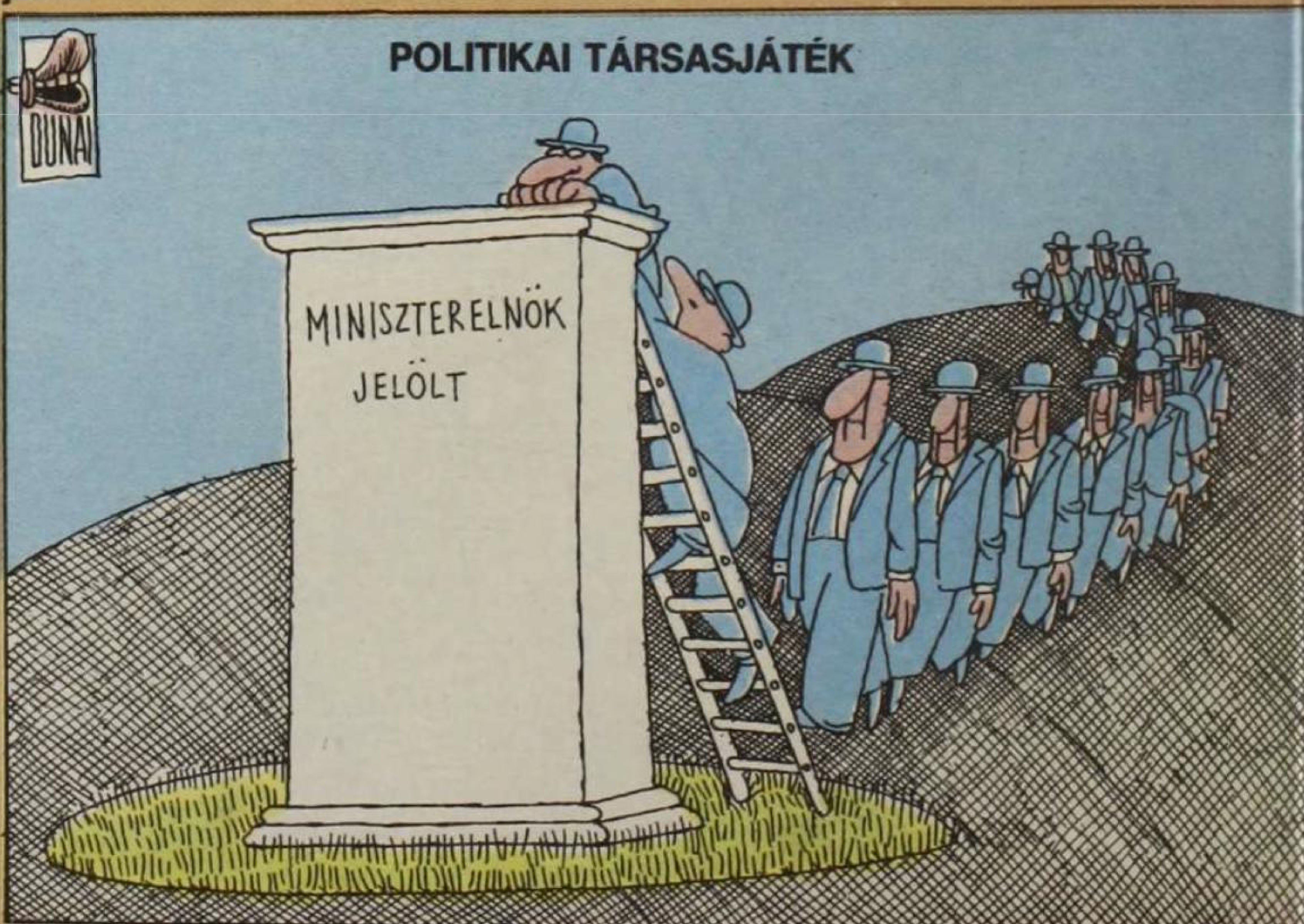

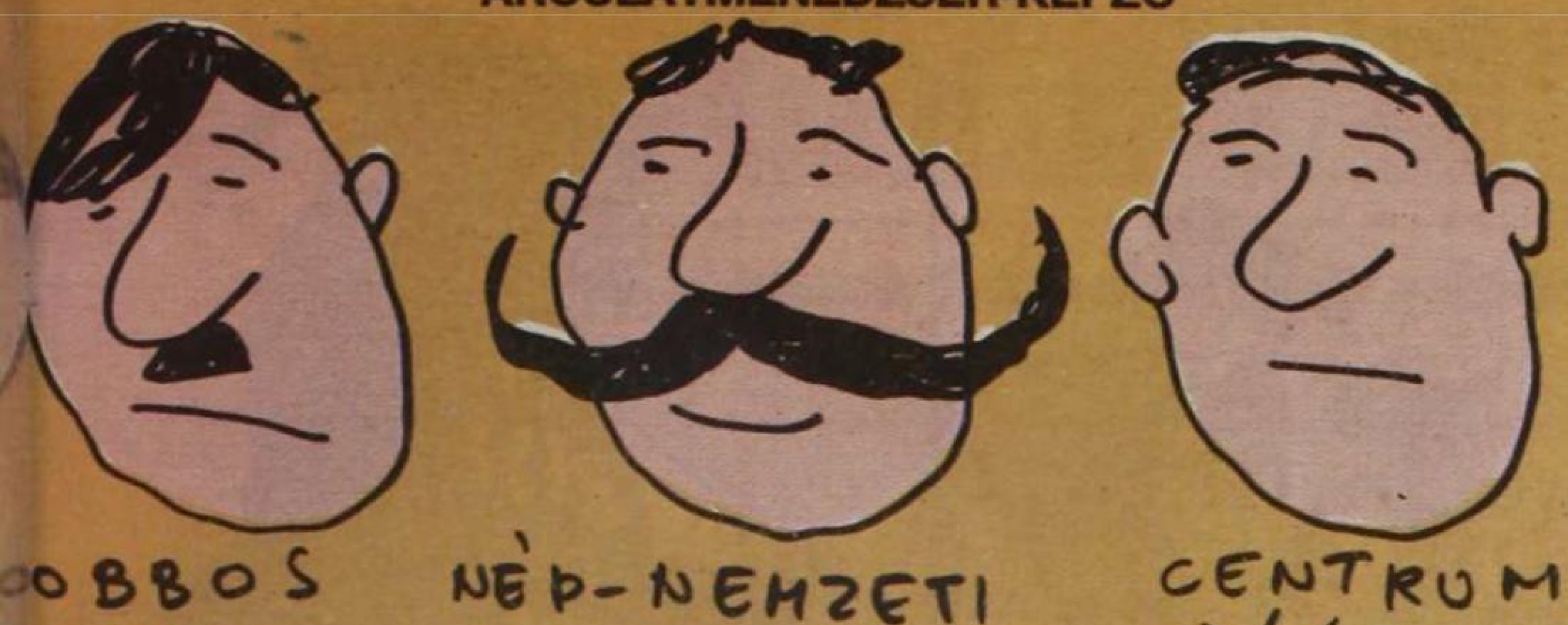
– Nem bírtam elviselni a törpe gondolkodásukat, kiváltam és megalapítottam az óriások pártját...

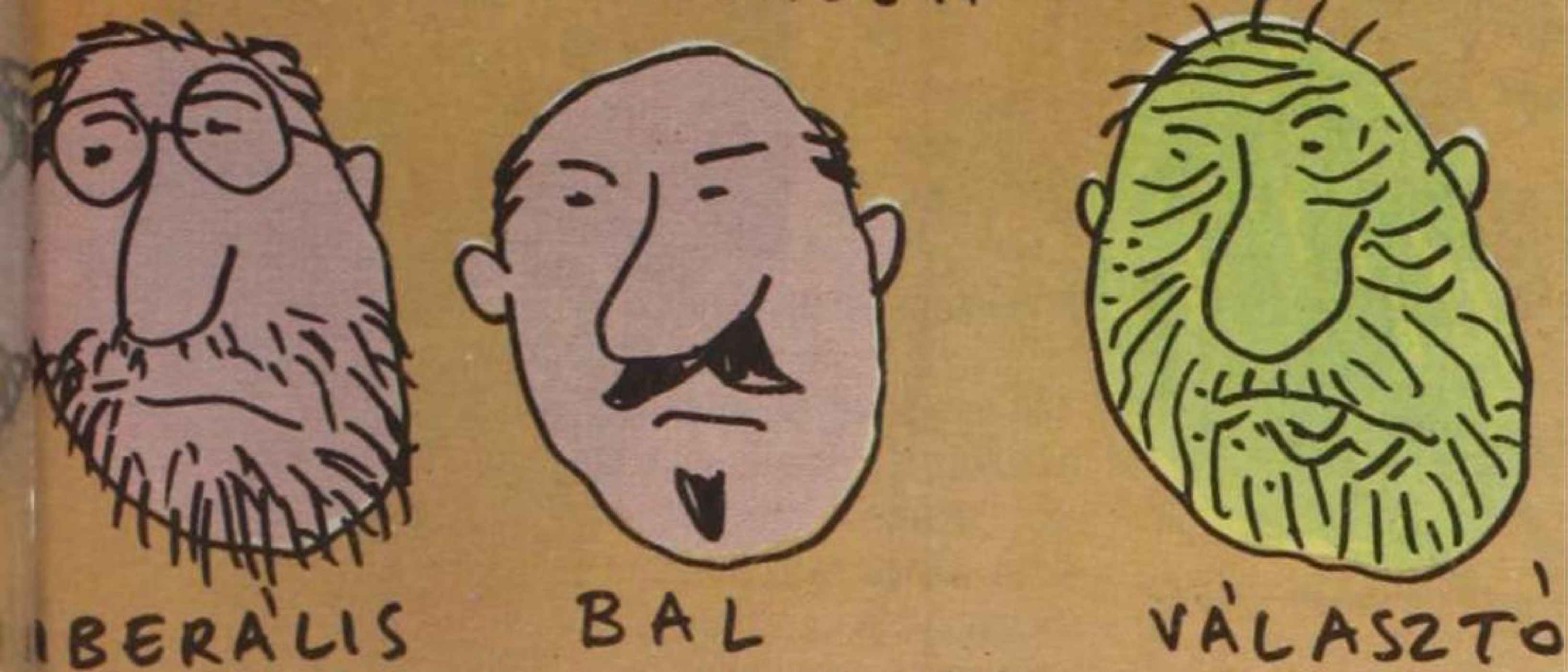
GYŐZÖTT MACZÓ ÁGNES, PADLÓT FOGOTT A KURIR ELEFÁNTJA

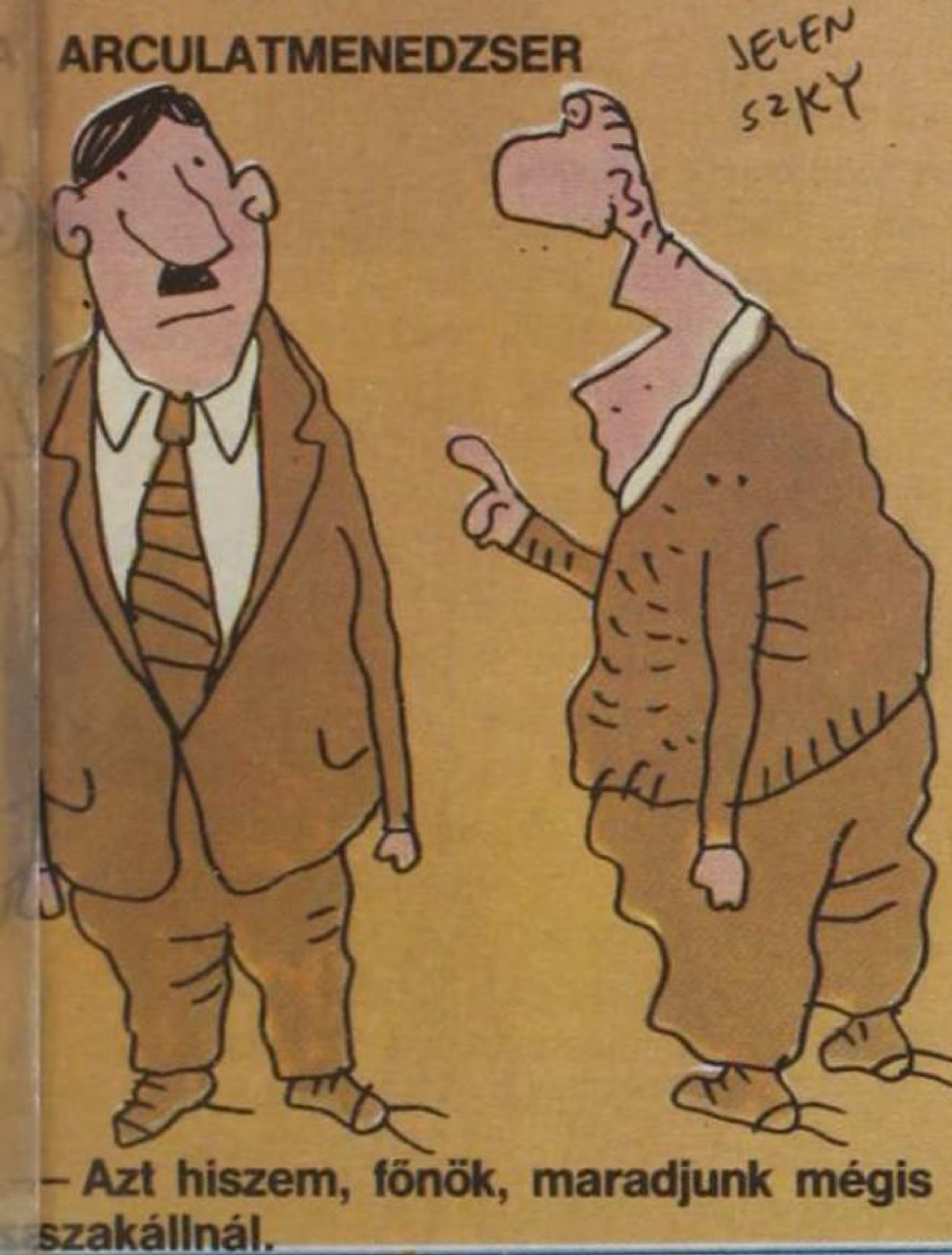

ARCULATMENEDZSER-KÉPZŐ

ARCULATMENEDZSER

– Azt hiszem, főnök, maradjunk mégis szakállnál.

BÍRÓSÁGON:

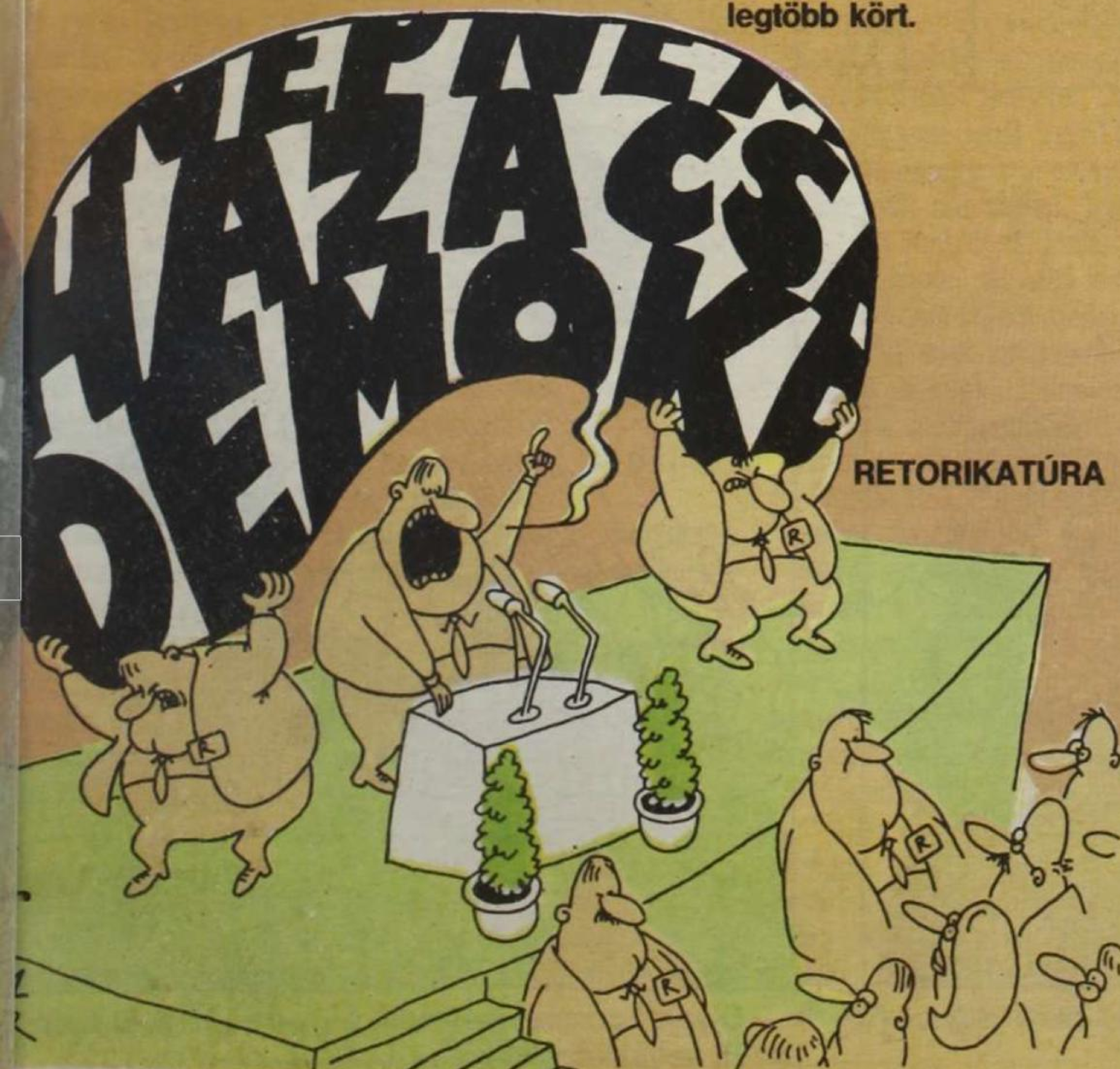
– És mit tud felhozni a mentségére?

– Bíró úr, én túlmenedzseltem magam...

– Eddig a legnépszerűbb a Horn, ő fizette a legtöbb kört.

RETORIKATÚRA

BODNÁR GYULA:

EGY TÖRZSTAGSÁG ALAKVÁLTOZÁSAI

Átlagmagyar lévén, átlagmagyar viszonyok között lakom, azaz IKV-szabvány szerinti mállott állagú századeleji bérházban. Szóra sem lenne érdemes ez a mi kis háromszintes düledezőnk, ha nem lenne a sarkán egy tíz négyzetméteres, utcára nyíló egyszoba-sekomfort.

Eleddig egy szociálpolitikailag támogatott kétkezi iszákos lakta, aki miután megütötte a lottón a főnyereményt (és a sötét lépcsőházban az élettársát), elköltözött egy gazdagréti negyven négyzetméteres panelcsodába. Közben a helyi tanácsok önkormányzatokká, a helyi bevételek pedig központosítottakká váltak, ezért aztán nem újabb önhibájából támogatásra szoruló kocsmabútornak utalták ki a sekomfortost, hanem kiadták bérletbe. Méghozzá vállalkozóknak!

Így aztán egy őszi reggel „VIDEO-DEPO" nyílt az utcaiban. A kínálat osztályon felüli, a tulaj pedig egy csodás idomokkal pazarul ellátott ifjú hölgy. Éreztem: nekem itt törzstaggá kell lennem! Két héten át megszállott igavonóként dolgoztam, hogy összejöjjön egy videóra való, hiszen enélkül mihez kölcsönöznék?

Az ám! De mire megvettem a lejátszót, megszűnt a „VIDEO-DEPO". „Csődbe ment a drága!" – világosított fel Laca bácsi, aki kőműves lévén mindig első kézből értesült az átalakítások közvetlen kiváltó okairól. Az ajtó felett most „FODRÁSZ-ART" feliratú tábla díszeleg, és az üzletből egy még aránylag jó karban lévő hölgy mosolygott rám invitálóan egy hajszárító és egy tupírfésű mögül. Két hétig kentem magamra a világ minden fellelhető hajnövesztőjét, hogy legyen alapanyagom a csábos mosolyú hajbűvésznő ígéretes szolgáltatásaihoz. ...De mi ez?!

Se „VIDEO-DEPO", se „FODRÁSZ-ART", hanem „PED STÚDIÓ", az ajtóban egy meglehetősen hervatag pedikűrösnővel. Mindegy. Ha ez van, akkor itt leszek törzstag, habár nekem se lúdtalpam, se tyúkszemem. Vásároltam tehát egy pár garantáltan magyar konfekciócipőt és két hét alatt nemcsak a lábam lett tele bütyökkel, hanem még a kesztyűimbe is lúdtalpbetétet kellett csináltatnom. Három mankóra támaszkodva mentem le az utcára nyílóba.

Hogy a bolt felett „BARKÁCSKUCKÓ" a felirat, azon már meg sem lepődtem. A tulaj, régi asztalosdinasztia tagjához illően összesen három ujjat viselt a két kezén, barátságosan üdvözölt. Megnyugtatott: ha nála szerzem be a fúrni-faragnivalót, törzsvásárlói igazolványt is fogok kapni. Méghozzá ingyen és szantálfa keretben!

Újabb két hétbe került, míg felmértem az anyagszükségletet a fenyőgerendától a sebtapaszig és ezután irányt vettem a „BARKÁCSKUCKÓ" felé. Igaz, ekkor már kissé nyúzott és jobbára depressziós is voltam. Megviselt a csődsorozat és mára már a gyanú árnyéka is befészkelte magát agytekervényeimbe. „Mi lesz, ha időközben ez is tönkrement, akár csak az elődei?!"

Nyertem! Tábla sehol, egy kis kopasz, fekete ruhás alak álldigál az ajtóban, kezében ütött-kopott cilinderrel.

– Ezt én nem élem túl! – tör ki belőlem a csalódottság..

– Akkor a legjobb helyen jár! Majd én segítek magán!

Még egyszer, utoljára felcsillan bennem a remény:

– Magánklinikát nyitott?

– Hogy én is csődbe menjek, mint az előzőek? Hová gondol? ...Temetkezési vállalkozást!

ANGYAL JÁNOS:

Szellem-idézés

Legutóbbi szeánszunkon ugyan a fene sem akarta megidézni, ám egyszercsak mégis elénk toppant Sztálin. Hátborzongatóan jóságos mosollyal nézett reám, sűrű szemöldökét kérdőn összevonta, homlokán új barázdát szántott az eke.

– Dzsugasvili, kérdezhetek-e? – bátorkodtam, s ő fejbebólintott. – Olvasom, a Sztálin című film világszerte nagy siker...

„– Sztálin élt, Sztálin él, Sztálin élni fog", mondotta volt Uljanov az illegalitásban.

– Apropó! Moszkvában éppen a visszarendeződés veszé...

– Szicsász! Első Jelcin orosz cárból utolsót csinálok. Érdemei elismerése mellett kinevezem élelmezésügyi népbiztosnak.

– Biztos örülni fog... Rólunk mi a véleménye?

– A magyarokat mindig is kedveltem. Ők is engem, persze. Emlékszem, szobromat ötvenhatban darabokra szedték, hogy mindenkinek jusson belőle.

– Távlati tervei?

– Én megoldom az európai integritást, Sztálinhágától le egészen Milán-grádig!

– Ön bizonyára körülnézett odahaza. Mi az, ami elnyerte tetszését?

– Örültem, hogy hazám életszínvonala nem csökkent, hanem tartja azt a szintet, amelyet vezetésemmel értünk el a harmincas években.

Mondta könnyedén, s én örültem, hogy e találkozást ilyen könnyedén megúsztam.

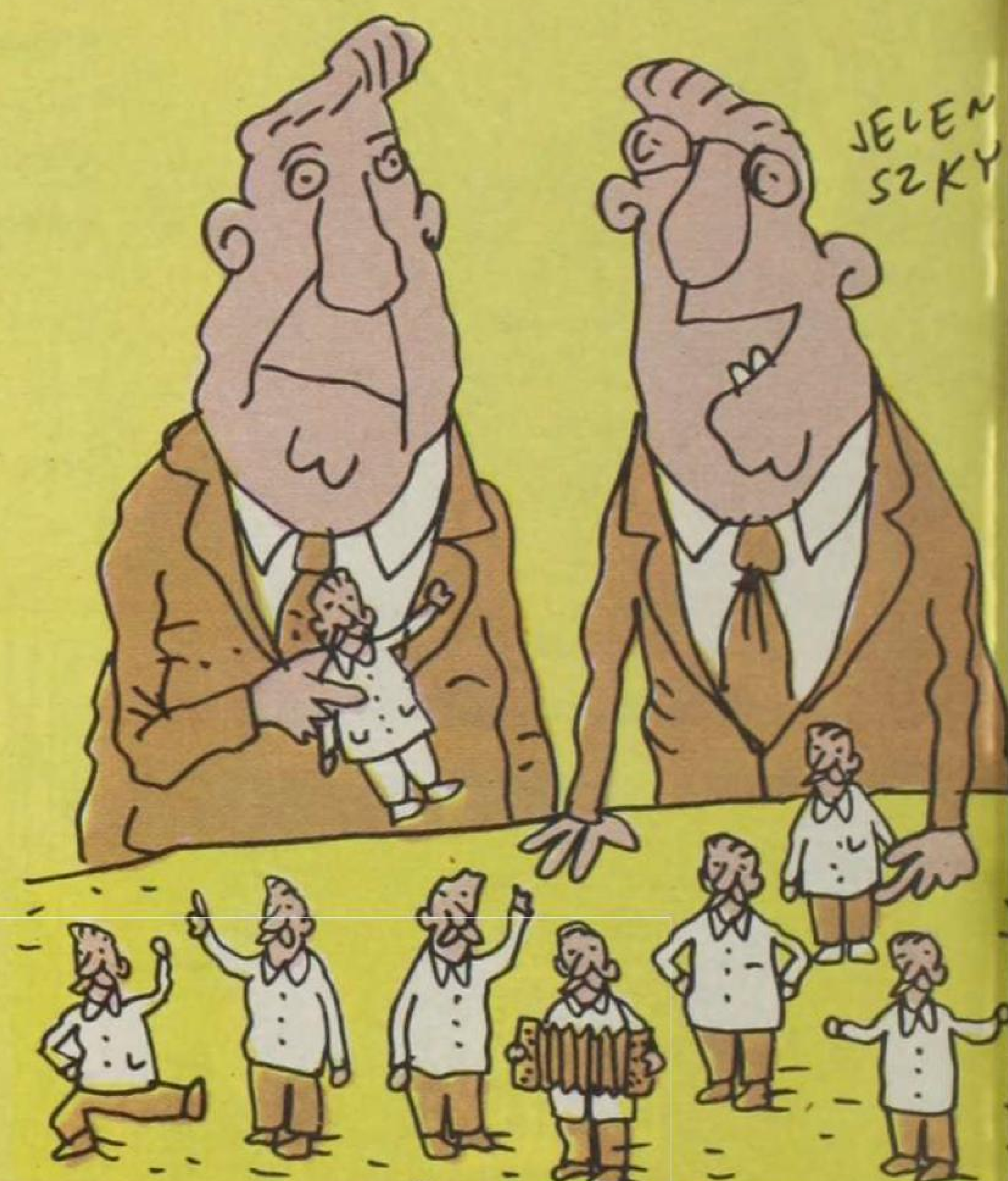
SZTÁLIN-FILM SIKERE AMERIKÁBAN

– Mr. Sztálin, elmondaná mi a sikerének a titka Amerikában?

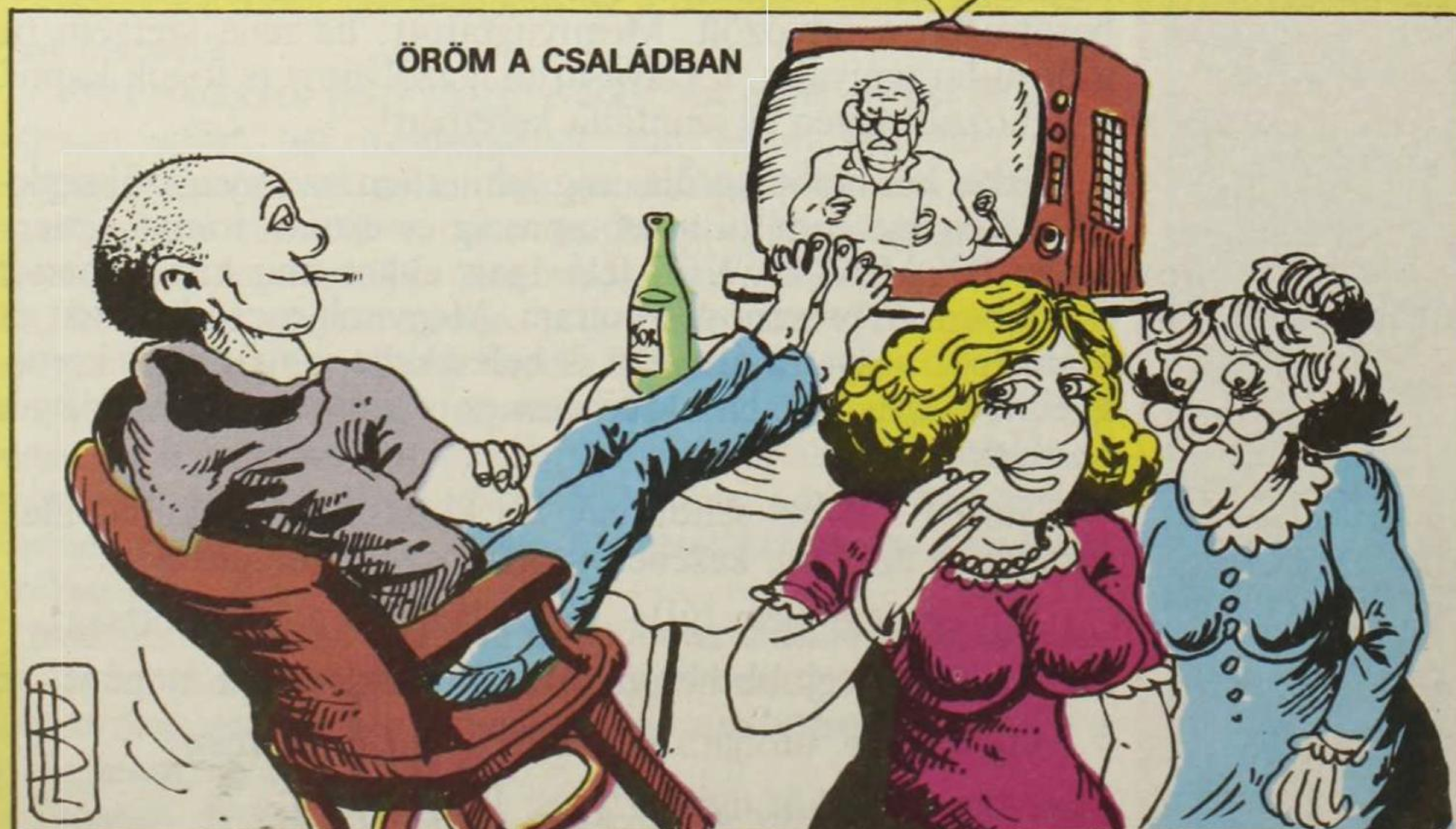
DIVATTRIKÓ '93 NEW YORKBAN

– Ez a nagy üzlet, öregem! Lefut a dinosaurus-láz, jön a Sztálin-film, mindenki bukni fog a kis Dzsugasvili figurákra!

ÖRÖM A CSALÁDBAN

– Először megijedtünk, hogy Józsika Krishna-hívő lett, de hála az égnek, csak egyszerű skinhead a kincsem!

– Olyan furcsán viselkedik a gyerek amióta belépe egy új vallási szektába...

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

CSÉPE BÉLA

országgyűlési képviselővel

Csépe Béla már az első kérdésünk elhang-zása előtt a téma közepébe vág:

– Nagyon szeretem a humort, a humoresz-keket. Tudomásom szerint a humor szó ned-vességet jelent, nélküle száraz az életünk. Humor nélkül nem lehet élni.

– Lehet, csak minek?... De a humor meny-nyire van jelen a parlamentben?

– Módjával. De azért emlékezetemben föl-merül, hogy rögtön az elején nekem is sikerült megnevettetni képviselőtársaimat. Vidám, jól-eső nevetés volt. Valaki – most már nem tud-nék nevet mondani – az ellenzék padsoraiból a kormányprogramot bírálván azt mondta, hogy ez a program Grósz Károly nyomdokain halad. Erre azt válaszoltam, hogy aki ilyet téte-lez fel, az színvak, de legalábbis színtévesztő...

– Ha már a színeknél tartunk: ha valakit megkérdezünk, milyen színűnek tartja a Ke-részténydemokrata Néppártot, nagy valószí-nűséggel a szürke színt mondaná. Minden bizonnyal azért, mert önök a kemény csaták-ban, a sárdobálásban nem vettek részt.

– Ilyesfajta szürkeséget vállalunk. Jézus Krisztus is szürke szamáron lovagolt... ponto-sabban szamaragolt be Jeruzsálembe... Ha-bár nem egészen biztos, hogy szürke volt, de a szamárra többnyire a szürkeség jellemző... Ezt a fajtát vállaljuk. A másik „szürkeségből" pedig már kinőttünk.

– Az a visszafogottság, amit ezzel a szürke jelzővel szoktak illetni, rokonszenves a válasz-tóknak, akiket riasztanak az éles viták. Ez is az egyik oka annak, hogy a KDNP-nek jelentős előretörését jósolták a '94-es választásokon.

– Igen, tagságunk és támogatóink köre egy-re szélesedik.

– Csakhogy a választók nem csupán pártok-ra, elsősorban személyekre szavaznak. Tudni akarják, kik vezetik majd az országot, ha ez vagy az a párt győz. A közvélemény a keresz-ténydemokrata politikusok közül keveseket, alig 3-4 embert ismer. Mikor változtatnak ezen? Mikor kerülnek a nyilvánosság elé a többiek?

– Igen, bár az utóbbi időben kiléptünk a szürkeségből, színesedtünk, többet szerepe-lünk az újságokban és egyéb nyilvános fóru-mokon, a többi pártokhoz viszonyítva nálunk valóban kevés az ismert arc. Azt hiszem, ez nagyon hamar változni fog. Elnökségünk ki-bővült, a parlamenti frakciókban is vannak képviselőink, akik az eddiginél többször jut-nak majd szóhoz. Persze itt nagyon sok múlik az elektronikus és írott sajtón is, hogy ne csak a már jól ismert embereket keressék meg. Nagyon szeretném, ha a frakcióból a jövőben többen nyilatkoznának, válnának ismertté.

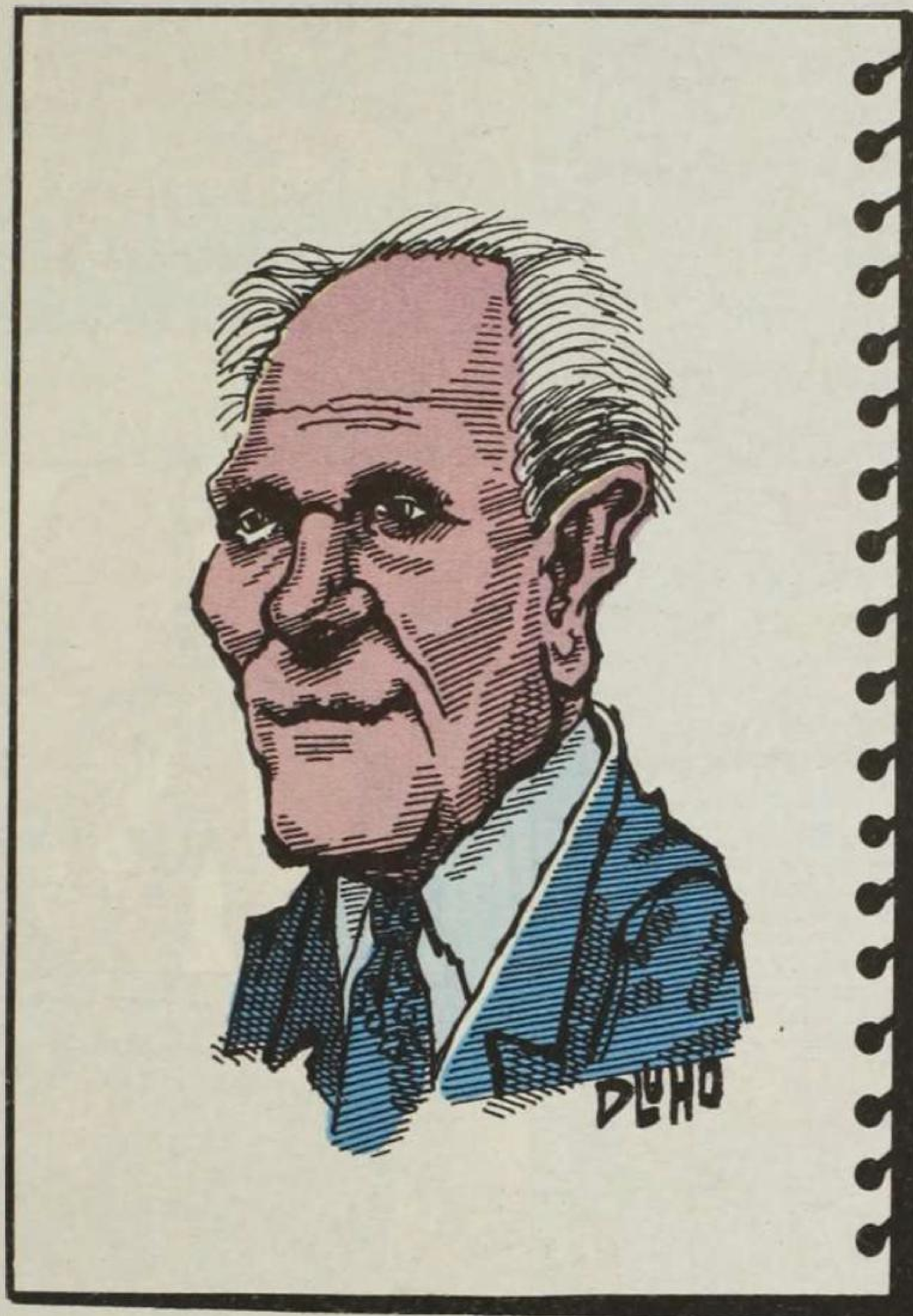
– A KDNP is keményen kiáll amellett, hogy a múlt bűneit fel kell tárni, a bűnösöket meg kell büntetni. Ilyenkor némelyek felhördül-nek: hol a keresztényi megbocsátás?

– Megbocsátani csak akkor lehet, ha tudjuk, kinek milyen bűn terheli a lelkét.

– Ez az érem egyik oldala. De a gyónásban is csak az kap feloldozást, aki bevallja és megbánja bűneit!

– Ez pontosan így van. A történelmi igaz-ságtételnek be kell következnie, de nem a bosszúállás szintjén. A bűnösök megnevezé-se már nagy lépés lenne, de az igazságszol-gáltatást sem szabad megkerülni. Ebben az országban égbekiáltó, háborús bűnöket kö-vettek el! De hangsúlyozom, a büntetés nem lehet „szemet szemért, fogat fogért" alapon.

– Már csak azért sem, mert akik fogak tucatjait verték ki, azoknak többnyire már nincs saját foguk...

– Igen, és a szemet szemért, fogat fogért alapján nagyon sok koncentrációs tábort kel-lene felállítanunk, és ez nagyon távol áll tőlünk. De valamilyen igazságszolgáltatás kell, ez a társadalom jogos igénye. Az elévü-lés sajnos jogi tény, de a háborús bűnök a nemzetközi jog szerint sem évülnek el. Mi ezen az úton haladunk, és szeretnénk elérni, hogy ezek a perek lefolytatódjanak. Nem gondolunk súlyos ítéletekre, de a múltnak napfényre kell kerülnie. Ez nem mond ellent annak, hogy mi ezen e téren is keresztények akarunk maradni. Igenis, kell a megbocsátás is – de tudnunk kell, hogy kinek. Az emberek eszmélnek, és aki eszmél, már tudja, hogy ő mibe sodródott bele. Meggyőződésem, hogy nagyon sok emberben igenis van igaz átala-kulás, hiszen mindannyian áldozatok is vol-tunk a kommunizmusban. Kétségtelen, nagy most a tolongás a damaszkuszi úton, bár kevés a Szent Pál... De aki igazán ráeszmél bűnössé-gére, méltó a megbocsátásra. Nagy hiba lenne mindenkit ellenségnek tekinteni. De ehhez a témakörhöz tartozik az is, hogy sokkal jobban fel kell karolnunk azokat az embere-ket, akiket elnyomtak, akik nagyon sokat szenvedtek az igazságért. Nekik látniuk, ta-pasztalniuk kell, hogy nem szenvedtek hiába. Az igazságtételnek ez is fontos része!

– Az emberek mindig tudni akarják az igaz-ságot. Nem csak a múltra, hanem a jelenre vonatkozóan is. Úgy érezzük, a kormánykoali-ció súlyos mulasztása volt, hogy nem hozta létre a saját sajtóját, ezáltal elvesztette a kon-taktust a választók tömegével. Most megala-kul ugyan a kormány Tájékoztatási Irodája – de túl későn. Egyet ért ezzel?

– Magam többször is javasoltam a minisz-terelnök úrnak, hogy egy rendszeres idő-pontban – mondjuk, minden hónap első va-sárnapján – jelenjen meg a tévé képernyőjén, és számoljon be az ország közvéleményének a kormány munkájáról, terveiről. Így minden-ki első kézből értesülhetett volna a gondok-ról, a nehézségekről; arról, hogy mit miért nem lehet megvalósítani. Itt kétségtelenül hiányosság volt, ezt a hátralévő időszakban valahogy be kell pótolni.

– Bepótolni már aligha lehet...

– Kétségtelen, de ezen a helyzeten javítani kell.

– Úgy hallottuk, a KDNP is hetilapot indít.

– Küszöbön áll. Konkrétumot még nem tu-dok mondani, de várhatóan legkésőbb a jövő év elején megjelenik.

– Lesz benne helye a humornak?

– Ezen még nem gondolkodtam. Politikai lap lesz, de egy humorsarkot el tudok képzelni.

– Szóval önök is sarokba állítják a humort?

– Nem, erről szó sincs. Hiszen már említet-tem, mennyire nélkülözhetetlennek tartom a humort.

– Más téma. Nagyon sok parlamenti képvi-selőnek ismerjük a múltját, korábbi tevékeny-ségét. Önről szinte semmit sem tudunk. Ho-gyan lett politikus?

– Apám a Kereszténydemokrata Néppárt elődpártjának országgyűlési képviselője volt. Körülbelül tudom, hol volt a helye az üléste-remben, nem messze ülök most az ő helyétől. Ennek a ténynek „köszönhetem" azt, hogy a Rákosi-korszakban mint megbízhatatlan, mun-kaszolgálatos katona lehettem. Az egyetemre sem juthattam be, közgazdasági technikumot végeztem. Hosszú időbe telt, míg származá-som „bűnét" el tudták felejteni, és normálisan dolgozhattam. 1972-ben kerültem a Kisiparo-sok Országos Szövetségéhez (KIOSZ). Ott már kicsit a parlamenti munkához is szereztem bizonyos előgyakorlatot. Közgazdasági vona-lon dolgoztam, ezt most nagyon jól tudom hasznosítani. Az sem mellékes, hogy ott már gyakran kellett nagyobb nyilvánosság előtt beszélnem, „szerepelnem".

– Vezető beosztásban dolgozott?

– Hosszú ideig voltam főosztályvezető-he-lyettes. Ott is úgy volt, mint másutt: a főosztály-vezető nagy párttag volt, a helyettese vitte a munkát. De 1990-ben már mint vállalkozás-oktatási igazgató búcsúztam a KIOSZ-tól.

– Még mindig párton kívüliként?

– Nem. Akkor már kereszténydemokrata párttagként. Az állampártba soha sem léptem be, különös módon soha meg sem környékez-tek ezügyben. Nyilván azért, mert tudták, úgyis hiába...

– A közgazdaság és a humor nem édestest-vérek...

– Humán érdeklődésemet soha sem veszí-tettem el. Alapvető érdeklődési köröm min-dig az irodalom, a művészet felé vonzott. A humor az ember lényege. A belső világ. És a belső világ építése az ember igazi lényege. A hit, a vallásosság belső derűt teremt.

– Van-e a frakcióban tréfa, viccelődés?

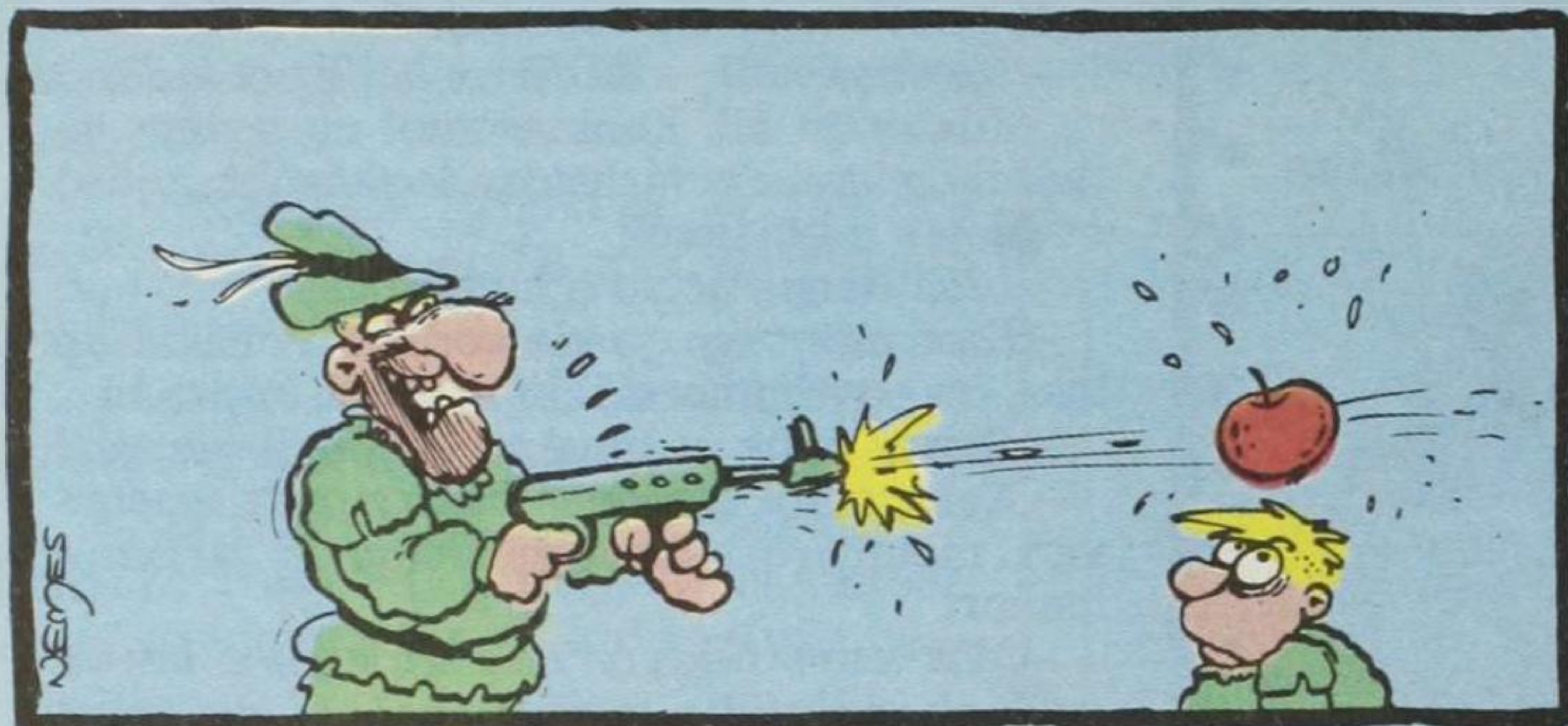
– Nemigen jut rá időnk. Iszonyatos mennyi-ségű munkánk van. De nagyon szeretném megérni azt a napot, amikor a frakcióban viccmeséléssel üthetnénk agyon az időt, és az országban is sokkal több mosolygó, elége-dett arcot láthatnánk. Azt hiszem, a nehéz évek után ez lesz az igazi igazságtétel...

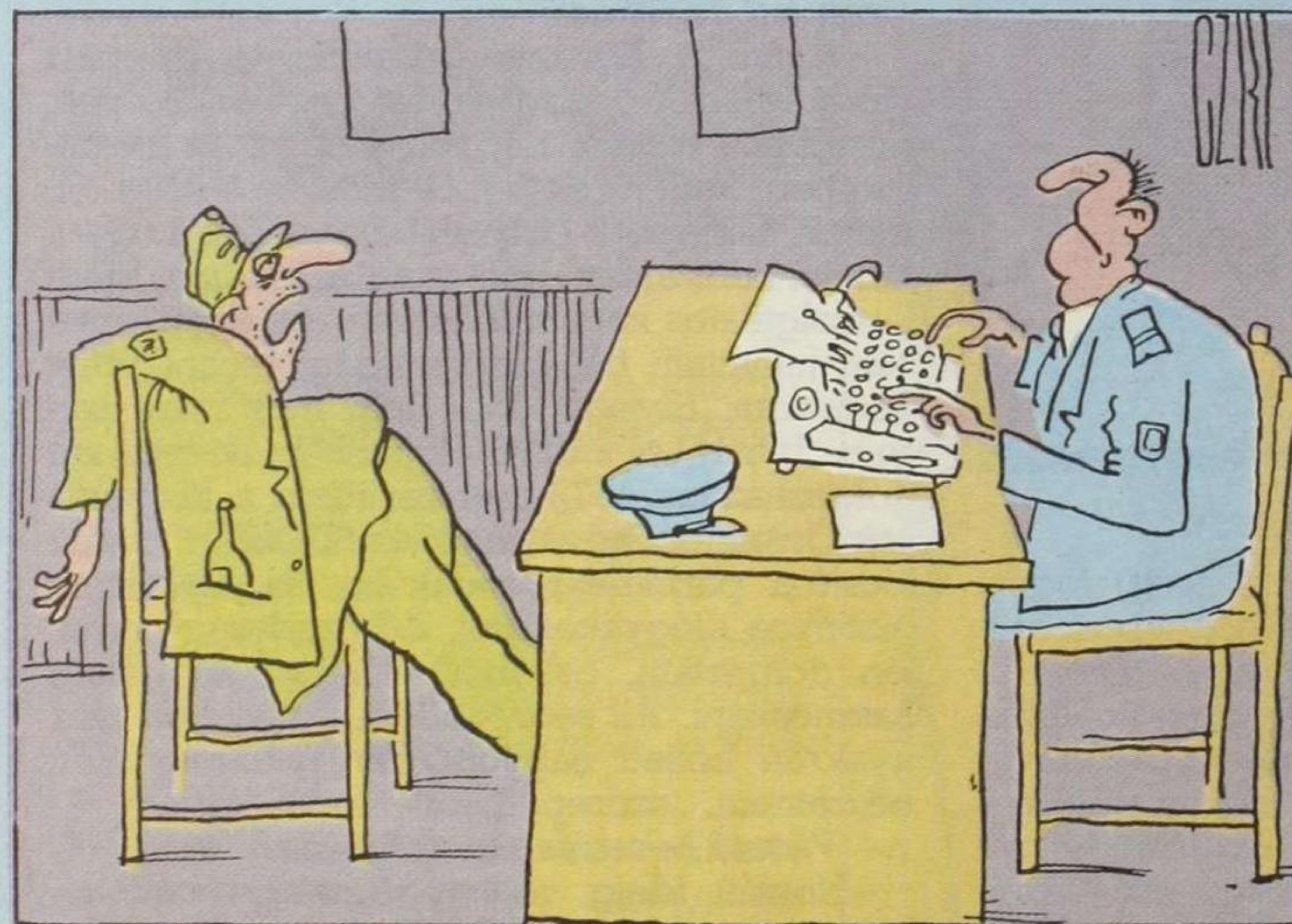
FEGYVERGYÁR VIDÉKEN

– Álcázott gránátalmaszárító.

A RÉSZEG KATONA ESETE

– Mi csak egy kis molotovkoktéllal akartuk megkínálni a rendőr bajtársakat, erre ők minden ok nélkül elkezdtek minket lőni.

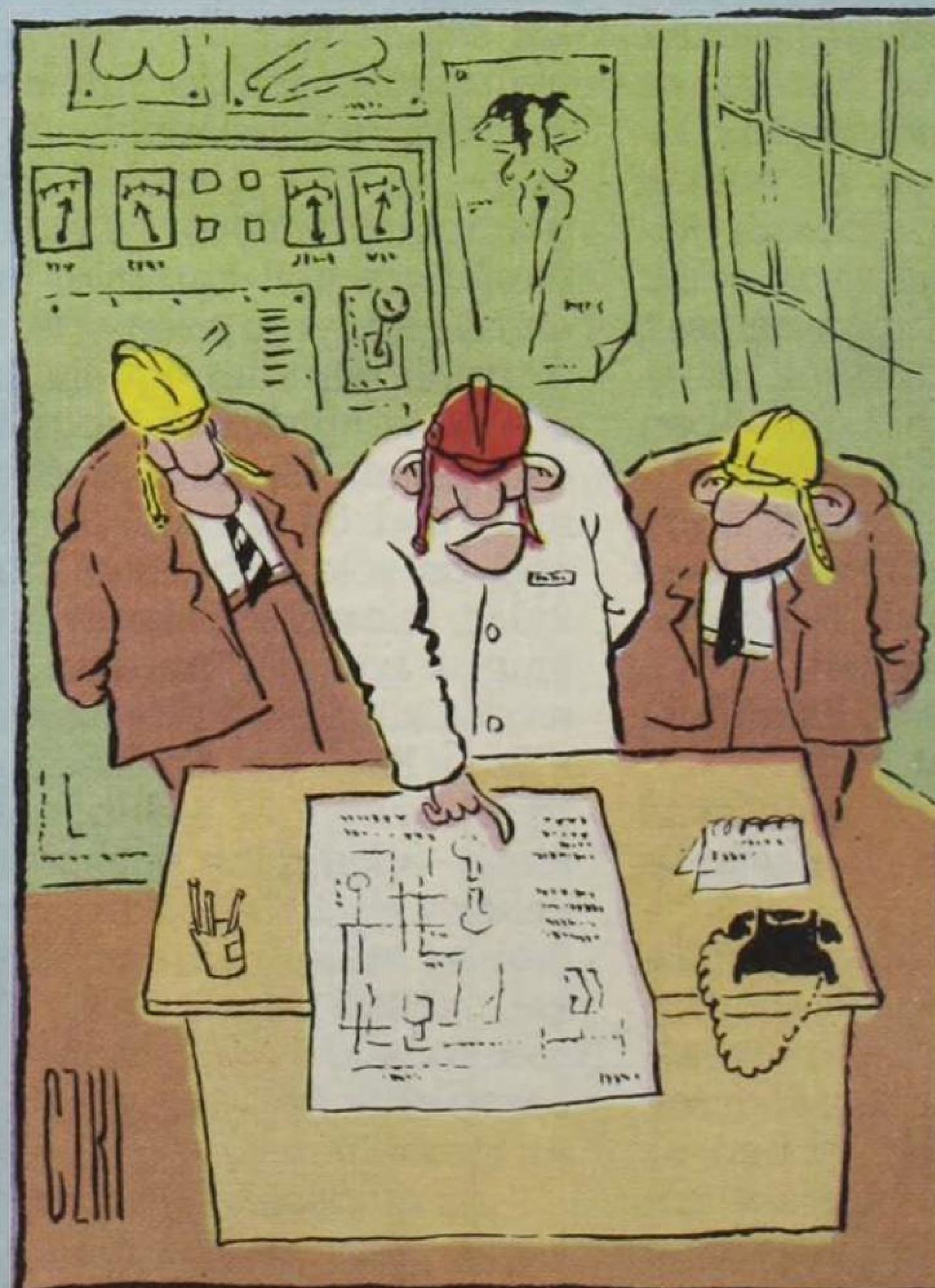

– Először csak öngyújtónak gyártottuk, de kiderült, ha nagyon erőltetjük, hat dumdum golyót is képes kilőni…

– Hát igen, elég drága, de vannak olcsó kőbaltáink is.

UNIVERZÁLIS TERMÉK

– Ha az „A" variáció szerint szerelik össze, akkor elektromos tökgyalut, ha pedig a „B" szerint, akkor egy kiváló aknavetőt kapnak.

FEGYV

WALTER BÉLA:

MA
KÖ

Szerkesztőségi szob
terhelten rágicsálom a
kint súlyos léptekkel
eszembe semmi, semm
csengőfrászt hozza rár
ja fülembe:

– Egyedül van a sz
véért húzza be a függ

– Azokat tegnap vi
bajod, Pentele? – is
snóblipartnerem karc

– Ó, te hülyehülye,
s vonyít, majd suttog
pontos részleteiről sus

– Tuvudsz ivígy? –
ennek a fele sem tréfa

Erre kapok Pentel
rögvest utána megad e
este, a többit majd al
mivel a telefonszám k
a foglalkozása pedig:
ki érti ezt, ki.

No, mindegy, nyom

Mindenekelőtt kon
cögök Alsópiszkére, o
de lóhalálában ám, h
én változtatom el a ha

– Alacsonyan repül

– Csókolom a kézik
– búgja a membránom

Gyorsan bemutatk
gyan Pentele tette nek

S ő máris hosszú, á
lom a telefonfülke pe
majdnem lebuktattam
naná majd pénzérmék

Amikor kábé húsz
venni, menten megk
hogy a fegyvergyárt
mennyit, kinek és mié

Barátom velőtrázó
suttog újra:

– Célországot mon
Jegyezd!

Még a térdem is re
figyelek, hogy jobbik

– Magyarok gyárt
bot dobtak a feketepi

– De mit, az ég szer

– Nem mondtam n
akár egy angol jégkr
pisztolyt!

BE!

JON

IK!

hitt magányában gond- tompábbik végét. Oda- lapzárta, és nem jut az megcsörren a telefon, a rzított férfihang suttog-

gen? A biztonság ked-

cérájba. Egyébként mi azonnal gyermekkori

a nevemet! – zökken ki illegális fegyvergyártás , tutira mehetsz.

ból virágnyelvre, hiszen

páns eposzi jelzőt, ám fonszámot, ezen hívjam n sürgős lehet a dolog, kezdődik, a gazdájának csúnya szó következne,

rró nyomon!

kból cikcakkban ledö- dhatáron a célországba, llázhassak kettőt. Most ndom a jelszót:

k.

gácska az, Bóna Márti?

mitagadás jólesett, aho-

történetbe kezd, dobá- rán a dí… Hohó, most bálom be a forintokat, nem.

entele kénytelen levegőt : tényleg elképzelhető, udták, mit gyártanak,

erre, interurbán, majd

iséget és fegyvertípust.

m, nyögöm, és annyira a bal mellé.

oknak, húszezer dara-

- gurgulázom félájultan. a Pentele oly hűvösen, Húszezer darab árazó-

ILLEGÁLIS FEGYVERGYÁR SZEGEDEN

– Anyókám! Nem láttad, a subleromat?

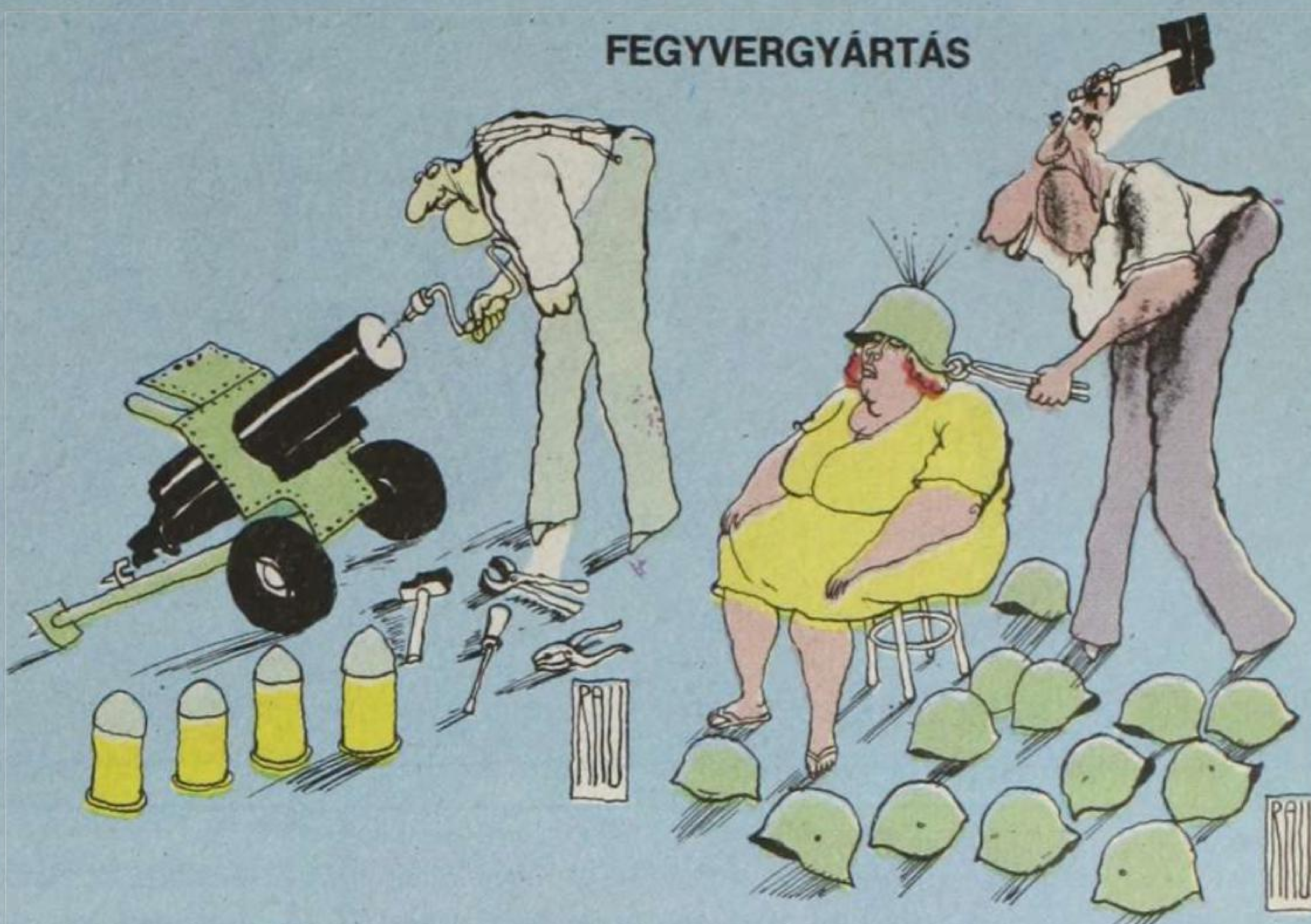
– Ugye mondtam, anyuci, nem olyan borzalmas dolog a katonaság, Gézuka is kezd megbarátkozni vele.

ÁLCÁZÁS

– Én nem tudom, de nekem gyanús ez a kis üzem!

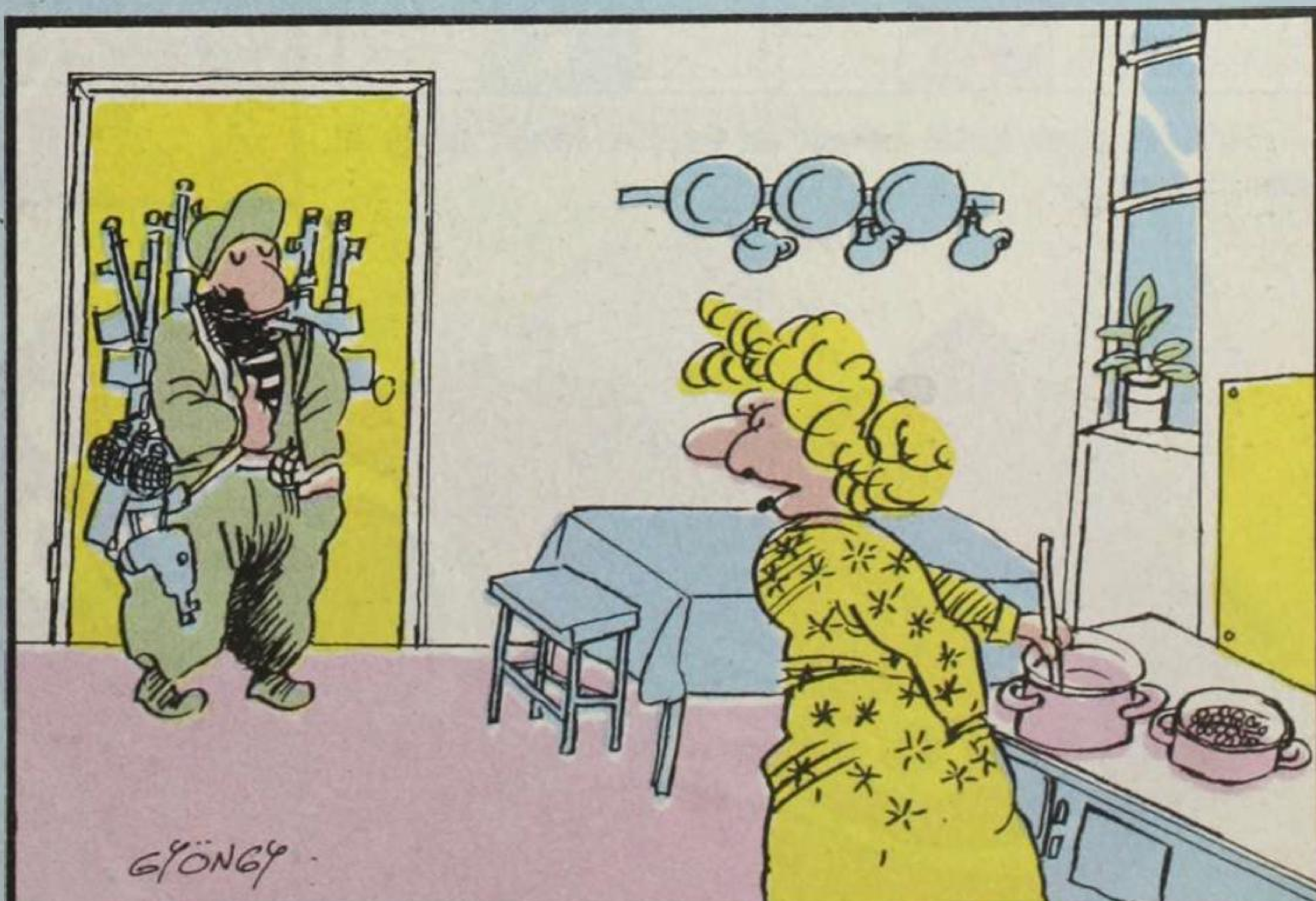
FEGYVERGYÁRTÁS

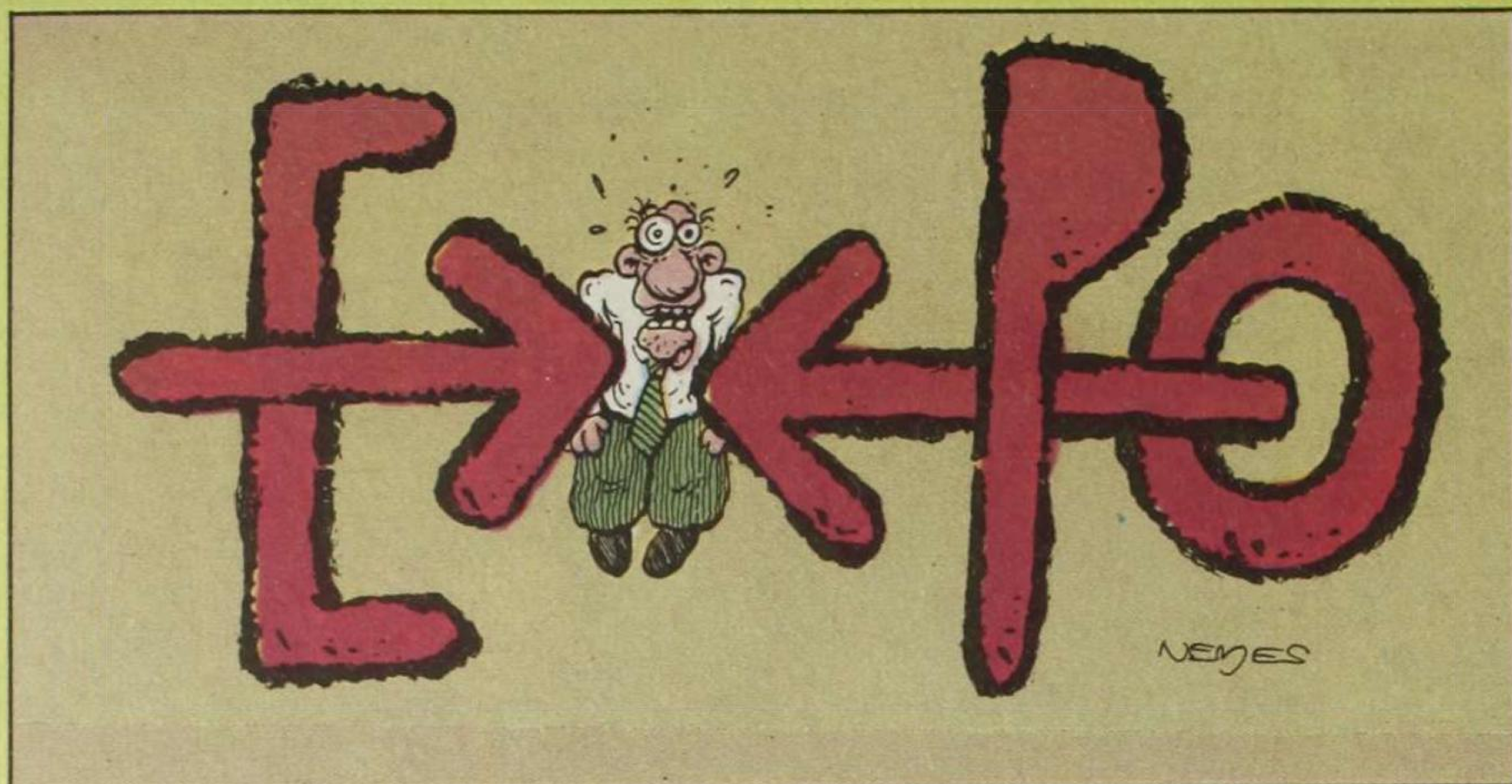

– Valamit elbarmolt, Kovács szaki! Az a kombájnalkatrész sehogyse illik a géppisztolyba.

– Nem szégyelled magad? Mindig lopnod kell valamit a gyárból?

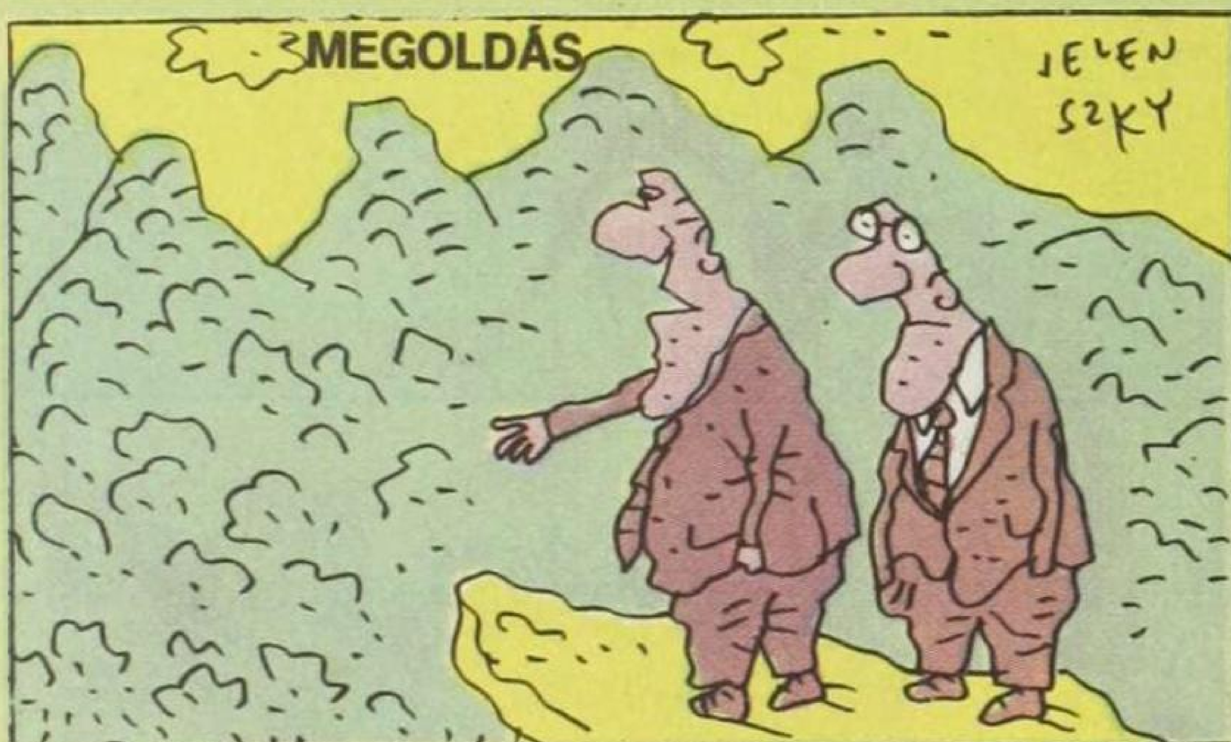

– Hölgyeim és uraim! Iménti vérszerződésünket a Coca-Cola szponzorálta…

– Ez a ronda expo-figura elterelné a figyelmet a közéletről, mindenki ezt szidná, meg a tervezőt és nem a politikusokat.

– Itt a Zempléni-hegységben csináljuk meg az expót, és ha megkapjuk az építési engedélyeket, áttoljuk Budapestre.

VILÁGKIÁLLÍTÁS KÓLÁVAL

– Hát, ha csak kólát adnak az expón, lehet, hogy el sem megyek!

CSER GÁBOR:

FOGYÓKÚRA

(Mumus Jenő úgy ugrott le a mérlegről, mintha forró rezsóra lépett volna. Igen, sajnos hízik. A mérleggel nem lehet vitatkozni. A megrázó élmény hatására nyomban nekiült, hogy még a délutáni szunyókálás előtt kidolgozzon egy fergeteges étrendet, amelytől antik görög szoborhoz válik hasonlatossá. Íme:)

HÉTFŐ

Reggeli: alma.
Ebéd: tejfeles paprikás csirke illatának beszippantása. Az asztalon hagyott morzsák, savanyúsággal.
Vacsora: két deci aludtej savója, néhány cukrászsütemény receptjének lemásolása.

KEDD

Reggeli: sárgarépa saját zsírjában, rágógumi.
Ebéd: hatalmas tál töltöttkáposzta és a hozzá való friss kenyér megtekintése, az edények elmosogatása.
Vacsora: már szabad szemmel is látható méretű sajt, reszelt káposztatorzsával megszórva.

SZERDA

Reggeli: öt-hat teljes jógalégzés, egy félbevágott, főtt tojássárgájának a fele, nagy bögre pí-víz.
Ebéd: bécsi szelet és sültkrumpli készítésekor lejátszódó kémiai folyamatok beható elemzése, céklával. Nagy tál túróslepény lefényképezése.
Vacsora: a képek előhívása, savanyú uborka, hashajtó.

CSÜTÖRTÖK

Reggeli: egy fürjtojásból és három milliliter étolajból rántotta. Kifli, gyulai kolbász, vaj tízóraira a gyereknek.
Ebéd: húsleves és rakott burgonya alkotórészeinek beszerzése, madártej elhelyezése a hűtőszekrényben, két-három szál vágott, vegyes savanyúság.
Vacsora: ecetes hagyma, citrommal.

PÉNTEK

Reggeli: főtt kolbász, mustár, tea, zsemle ízléses, már-már esztétikai élményt nyújtó elhelyezése az asztalon, mire a többiek felébrednek. Frissen mosott káposztalevél, kekszreszelékkel.
Ebéd: gőzölgő bableves, csülökpörkölt, uborkasaláta lerajzolása, kiszínezése. Szelet kétszersült harmadszor is átsütve. Nagy pohár Igmándi.
Vacsora: hasított karalábé, dúsan megspékelve átlátszó sárgarépa szeletekkel. Lefekvés előtt füldugó a korgó gyomor neszeinek kiküszöbölésére.

SZOMBAT

Reggeli: nyomelemek, a Szahel-övezet tanulmányozása a térképen, friss levegő.
Ebéd: halászlé, túrós csusza, sütemény szavak felhasználásával epigramma megalkotása, egy teljes kockasajt, parádi víz.
Vacsora: paradicsombelsőség, egy egész rúd ropi.

VASÁRNAP

Reggeli: fagylalttölcsér, sűrű szitán áttört kefir.
Ebéd: ricinusleves, csontlében abált torma citromhéj szeletekkel. Süteménydarabok levakarása a tepsiről.
Vacsora: amit a kanári meghagy.

* * *

(Mumus Jenő elégedetten nézegette az egészség étlapját, majd gondterhelten kivonult a konyhába. És miközben különböző hideg ételeket készített magának, nagy megértéssel gondolt a téli álmot alvó jószágokra. Igen, igen, azok se táplálkoznak hosszú hónapokon át. Persze előtte jól telezabálják magukat, hogy a testsúlyuk sokszor két-háromszorosára nő. Istenem, hol vagyok én még ettől! – sóhajtott lemondóan Mumus Jenő, és megnyugodva habzsolni kezdett…)

HELTAI JENŐ:

TAKSZI

Frissen lakkozott, sötétzöld takszi. Könnyű kicsi, kecses, vadonatúj. Formája is más, mint a többié, ritka ünnep a sűrű hétköznap között.

Nem nagyon értek az autóhoz. Ezt az intézményt nem nekem találták ki. Körülbelül negyven esztendővel ezelőtt, amikor diadalmasan és mindent elgázolón berobogott maradi közlekedési eszközeink közé, föltalálói és tökéletesítői, a francia mérnökök mindennel törődtek, csak velem nem. Egy csöppet sem érdeklődtek az iránt, hogy velem mi lesz, hogyan szállok be az új szerkezetbe, hogyan lépek ki belőle. Ez a fölületesség eleinte bántott egy kicsit, de lassan-lassan beletörődtem, ahogy sok másba is ez alatt a rendkívül változatos negyven év alatt. Azonban ma sincs meg bennem az a talán nőies, de mindenesetre irigylésreméltó lendület, amellyel az ember úgy ül bele az autóba, mintha beleszületett volna. Én ma is az örök gyalogjáró félszegségével helyezkedek el benne, más számára megérthetetlenül bonyodalmas módon tornázom ki magamat belőle ma is. Az autó nem barátom, ahogy nem barátom a telefon meg a rádió sem, azokkal az egyéb új találmányokkal és vívmányokkal együtt, amelyek arra jók csak, hogy rendkívül gyorsan és pontosan házhoz szállítsák a kellemetlenséget.

Ha az Alfa Romeot nem tudom is a Rolls Roycetól megkülönböztetni – ami, véleményem szerint inkább nekik baj, mint nekem – a mindennapos élet megismertetett már a takszi minden válfajával. Ezért volt számomra meglepetés ez a hűvösen nyugodt és halk, előkelő kis takszi. Ilyet nem láttam még. Budapesten ilyen egy van csak, az az egy, amely engem vitt.

Ne részletezzük tovább érdemeit és bájait, foglalkozzunk sofőrjével is egy kicsit. A sofőr folytatása volt az autónak. Szakasztott olyan ápolt, csinos, fiatal és formás. Sapkája, ruhája vadonatúj. Rendkívül udvariasan tolt be a kétüléses szűk kis kocsiba, útunk végeztével ugyanolyan udvariasan kapart ki belőle. Mosolygósan kedves, nyugodt és úri volt; el voltam ragadtatva tőle. Azt hiszem, fején találom a szöget, amikor azt mondom: kimondhatatlan sofőr volt. Szinte röstelkedtem amiatt, hogy ő visz engem, nem én őt. Éreztem, kötelességem, hogy egy-két jó szóval ünnepeljem remek kocsiját.

A sofőr vállát vonogatta:

– Nem csoda kérem. Két hónappal ezelőtt luxuskocsi volt még.

– Ne mondja! Miért adták el? Valami baja van?

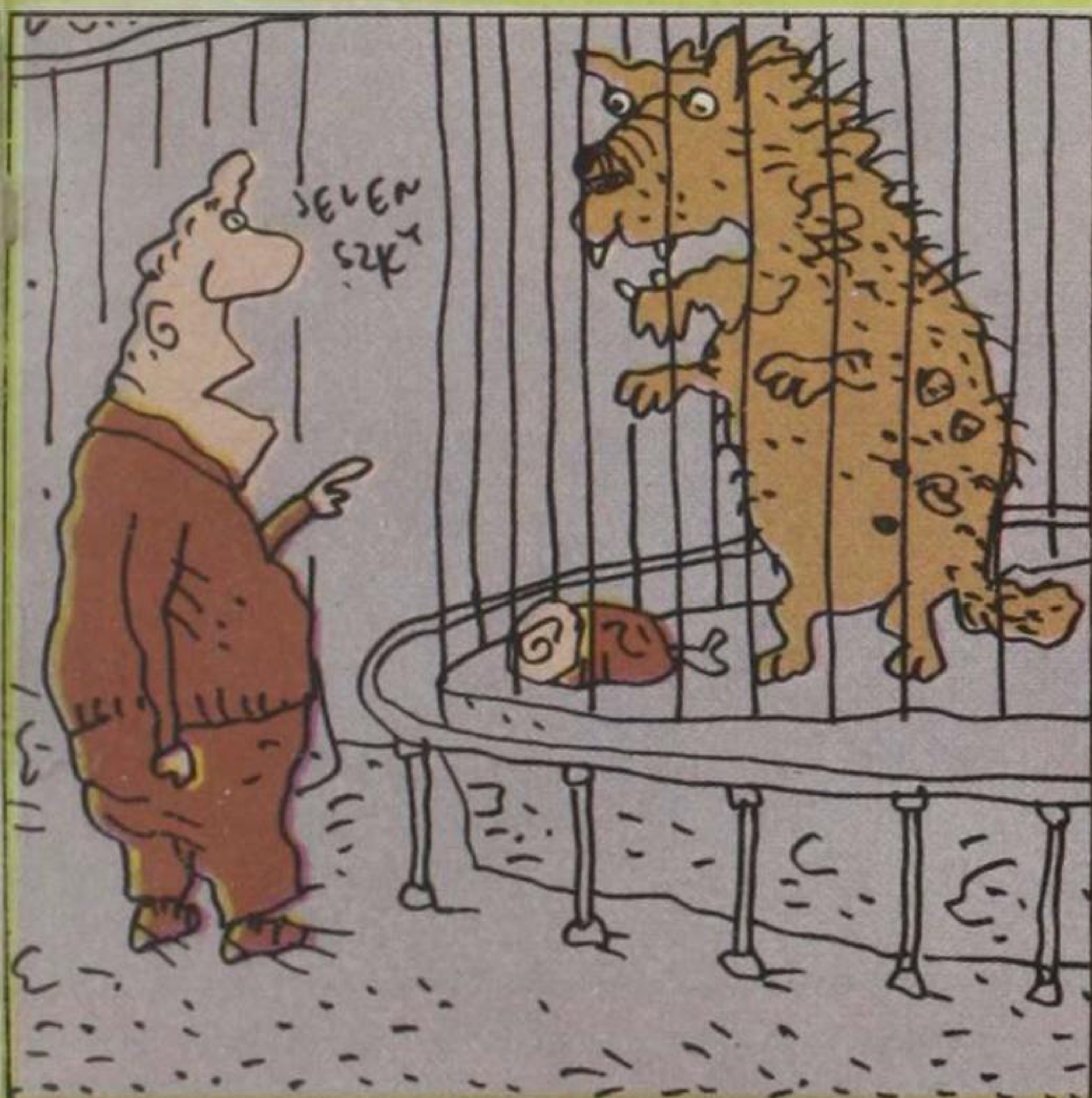
– Dehogy is kérem. Vadonat új. De el kellett adni. A gazdája tönkrement... Egy bankár...

Bennem fölcsillant a részvét, szívem megesett az ismeretlen és tönkrement bankáron.

– Ki volt az a bankár?

A sofőr fanyarul mosolygott:

– Én voltam kérem. (1920)

– Jól van, öreg, nyugodj meg, mást is elhúztak már KRESZ-ből!

– Na, kolléga, akkor folytassa a Halotti beszéd sorait „Látjátok feleim...”

– Hát én ilyen esetben leütném az utast, mint a taxiórát!

– Milyen trükköket alkalmazna, ha az utas ismeri az úticélhoz a legrövidebb útvonalat?

TAXISVIZSGÁZTATÁS

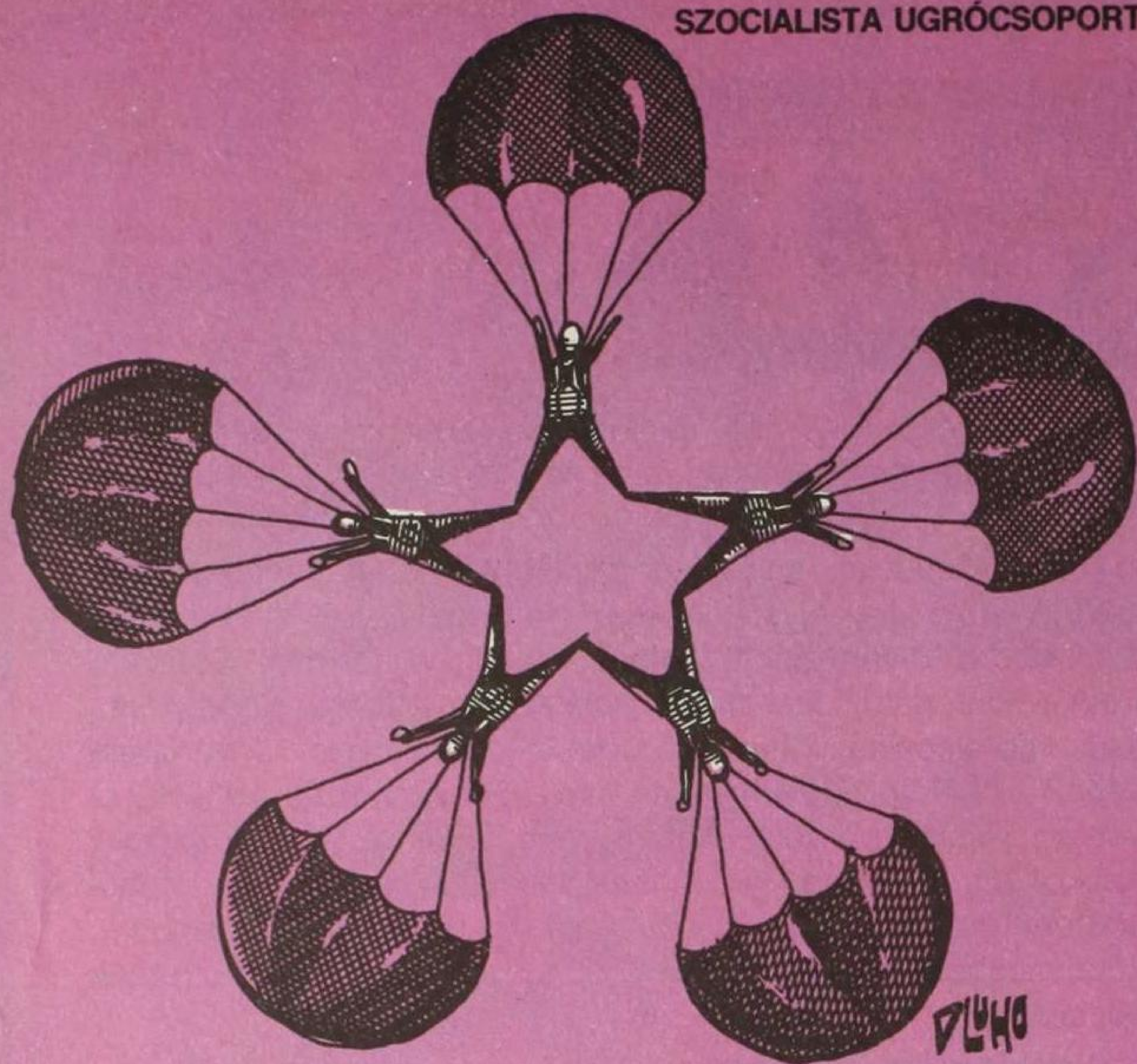

– Amikor az utas bemondja az úticélt, hogyan válaszol rá?
– Azt mondom neki, hogy sokba fog ez kerülni magának!

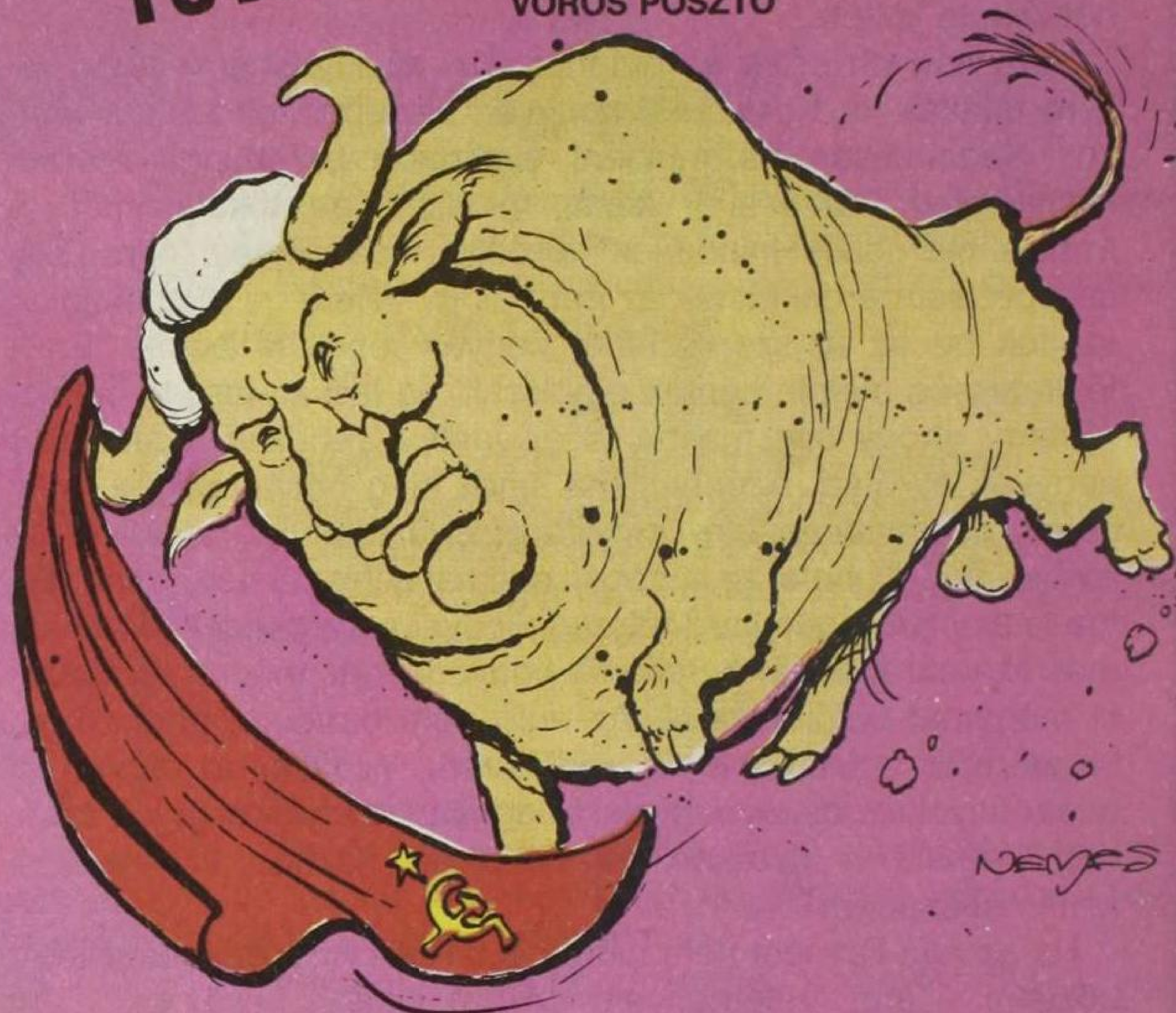
MOCKBA

TOVÁBB A JELCINI ÚTON

SZOCIALISTA UGRÓCSOPORT

VÖRÖS POSZTÓ

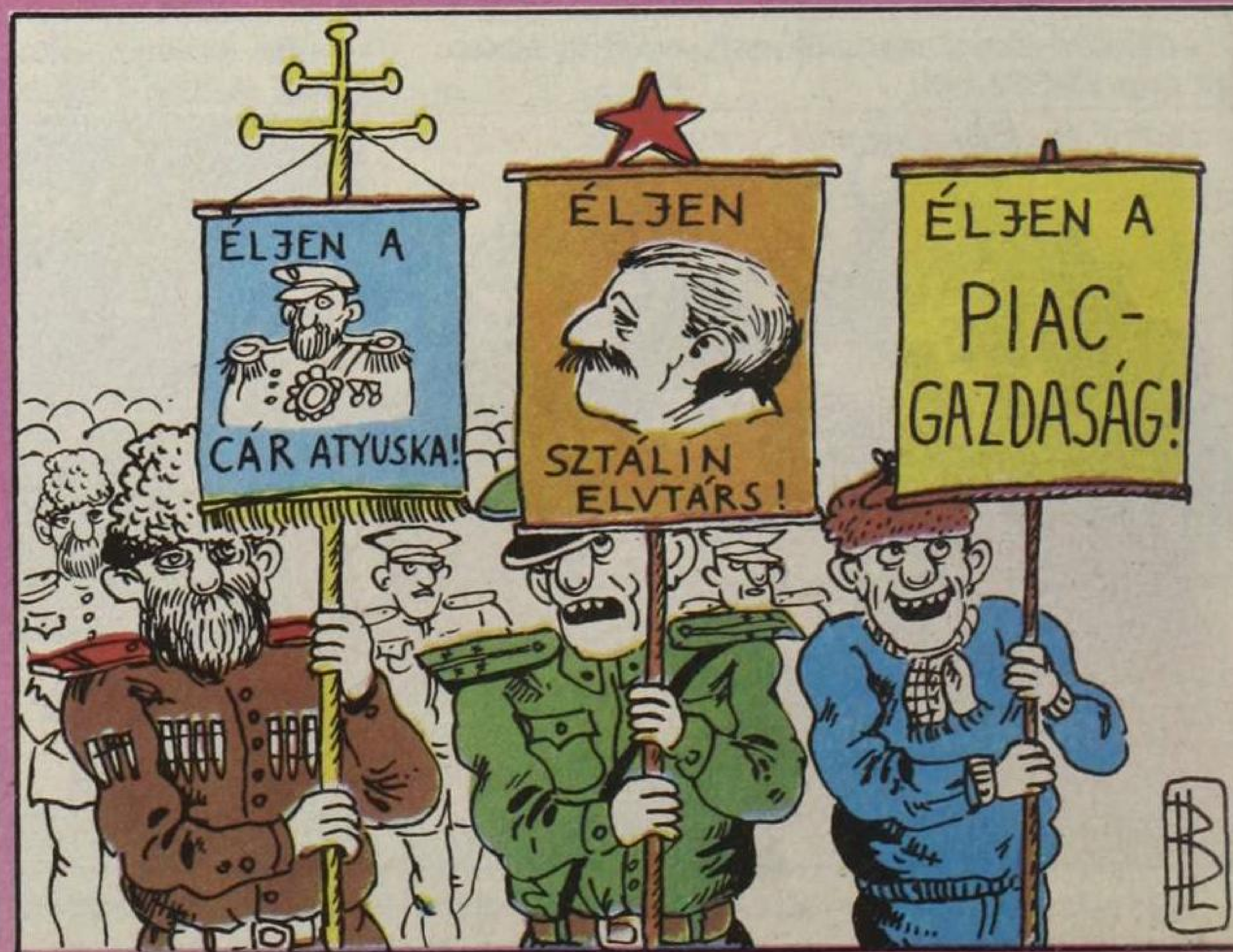
– A tóban fürödni, lépni, megmártózni szigorúan tilos!

MEDVETÁNC?

MOSZKVAI PANOPTIKUM

IRÁNY: IRÁN (1976)

Új útiműsor. Államköltségen elkísérhettem az első magyar turistacsoportot Iránba. Az is megeshetett volna, hogy Iránba indulok, de másutt kötök ki. Miután megkaptam az útlevelemet, hazaérve hanyagul kidobtam az asztalomra, hogy indulásig ne duzzassza a zsebemet. A szétterült útlevél a negyedik oldalon nyílt ki. Itt álljunk meg egy pillanatra, és nézzük meg, mi történik, ha nem nyílik ki. Ez esetben másnap beadatom vízumoztatni, majd visszakapva, sosem nézek bele többé. Elő is csak Ferihegyen veszem. Márpedig a precizitásáról híres Magyar Rádió, és Útlevélhatóságunk úgy adta ide iráni passzusomat, hogy az csak Európára volt érvényes, Ázsiába nem. Elutazáskor simán fölszállhatok a repülőre, hiszen az első állomás, Moszkva, Európában van. Onnét is simán eljutok Bakuba. De amikor ott hajóra akarok szállni, hogy elhagyjam földrészünket, a határőr kiskatona ott a Kaszpi-tenger partján megállít:

– Nye mozsno – mondja – eta paszport nye haraső...

– Sto? – kérdem én, és üveges szemekkel meredek a megfelelő oldalon kinyitott útiokmányra. Hiába magyarázom neki, hogy így a rádió útlevelese, meg úgy, hogy már stúdiót is foglaltattam, ő bekísér az őrsre, átad feletteseinek. Rubelem nincs, csak riálom: ágyam, étkezésem, városnézésem befizetve, én meg ott maradok Bakuban, jó esetben alkalmi munkát engednek vállalni, mondjuk üres olajoshordókat görgethetek a kikötőben, mert tele hordót nem bízhatnak ilyen gyanús alakra. Ha minden jól megy, ott megvárhatom a csoportomat, ha éppen erre jönnek majd vissza, esetleg mesélnek is majd élményeikről. De szigorú, vagy rossz kedvű parancsnok esetén semmi görgetés, toloncolás azonnal haza.

MÉLTÁNYOS ALAPON

●

Teheránban kétszer is emlékeztetnek magyar voltomra. A híres Golesztán-palotában – ez a sah legcsillogóbb rezidenciája – nyolcvanezer kincs mellett hatalmas herendi váza látható, Nagy Péter malachit trónja és Viktória királynő emeletnyi aranyórája mellett.

Egy külvárosi bazárban viszont Videoton rádiókészüléket láttam, bizony isten! Úgy 1920 körüli típust. Rejtelmes Ázsia!

A híres Páva-trónt egy belföldi turista család bámulja.

A família tagjai: egy nagypapa orr nélkül, egy igen porlepett öltözékű mama, és fél tucat gyerek. A legkisebbnek, a karonülőnek nincs nadrágja. Meztelen fenekén visszacsillan az aranyborítású falak és a tükörmennyezet alkonyati visszfénye.

A hentesüzlet kirakatában birka fő. Odalenn a pult előtti szőnyegen, a tulaj arcraborulva imádkozik. Dél van.

●

A perzsavásárt nem úgy kell elképzelni, mint az Ecseri piacot. Bár Teleki téri jelenetek is akadnak Teherán utcáin, látni hitelezők és adósok közötti párharcokat. A hitelező ünnep estéjén megáll adósának háza előtt, és hangosan követelni kezdi pénzének visszafizetését. Eközben ököllel verdesi a fejét, véresre karmolja az arcát, tépegeti öltözékét, és addig gyötri magát, amíg meg nem kapja a pénzét. Ennél nagyobb lármát csak a dervisek – ezek önjelölt, amatőr papok – csapnak. Háfiz sírjánál látok egy ilyet. Nemezkalap, rendetlen szakáll, mely méltóságteljesen lengedezik a déli szélben. Vállát leopárdbőr takarja, ez nappal köpeny, éjjel takaró. A dervis alamizsnából él, nem könnyű kenyér. Sokszor valamelyik jómódú kereskedő háza körül üti fel a sátorfáját, és éjjel-nappal kitartóan üvöltözi a szent szövegeket, a gyengébb idegzetűek hamarabb megtörnek, és adakoznak. De edzettebb kereskedők ablaka előtt néha órákig is kell kántálni. És ezek a szent emberek. Most tessék elképzelni, mennyit kellhet egy iráni humoristának óbégatnia a honoráriumért?

●

Perzsiában legalább a perzsaszőnyegről illenék némi fogalmat alkotnom. Nos, megtudom, hogy van olyan perzsaszőnyeg, amin több évig dolgoztak. Annál értékesebb, minél finomabb a csomózása. Az átlagminőség: negyven csomó négyzetcentiméterenként. (Olvasás után mindenki számolja meg a csomóit odahaza, hetven csomó fölött már státuszszimbólumnak számít!)

Ha a szőnyeg elkészül, eladás előtt alapos használatnak vetik alá. Még az úttestre is kiterítik, hadd menjen rajta végig ezer autó. A bazár jobb utcáit szőnyegek borítják. A lakásokban pedig faltól falig perzsák vannak. A legegyszerűbb helyen is. Egy-két hétig autópályának használják, aztán alaposan kimossák a szőnyeget.

Az egyik legelőkelőbb belvárosi üzletben megkértem a tulajt, rakja elém, ha csak egyetlen szőnyeget választhatna a készletből, vagy mondjuk tűz esetén egyetlen darabot menthetne meg, melyiket szereti a legjobban? Melyikre a legbüszkébb a sok ezerből?

Kiadja a parancsot hat segédjének, hosszú rakosgatás ide-oda, előkerül a legértékesebb darab. Lehet vagy két és fél kvadrátos, színe hófehér, türkizkék. Egy négyzetcentiméterén 160 selyemöltés.

– Ára?

– Ó kérem, az százharmincezer dollár.

De ha alkuszom egy órácskát, száztízezerért utánam vágta volna.

A rajzokat a Ludas Matyi 1976-os számaiból válogattuk.

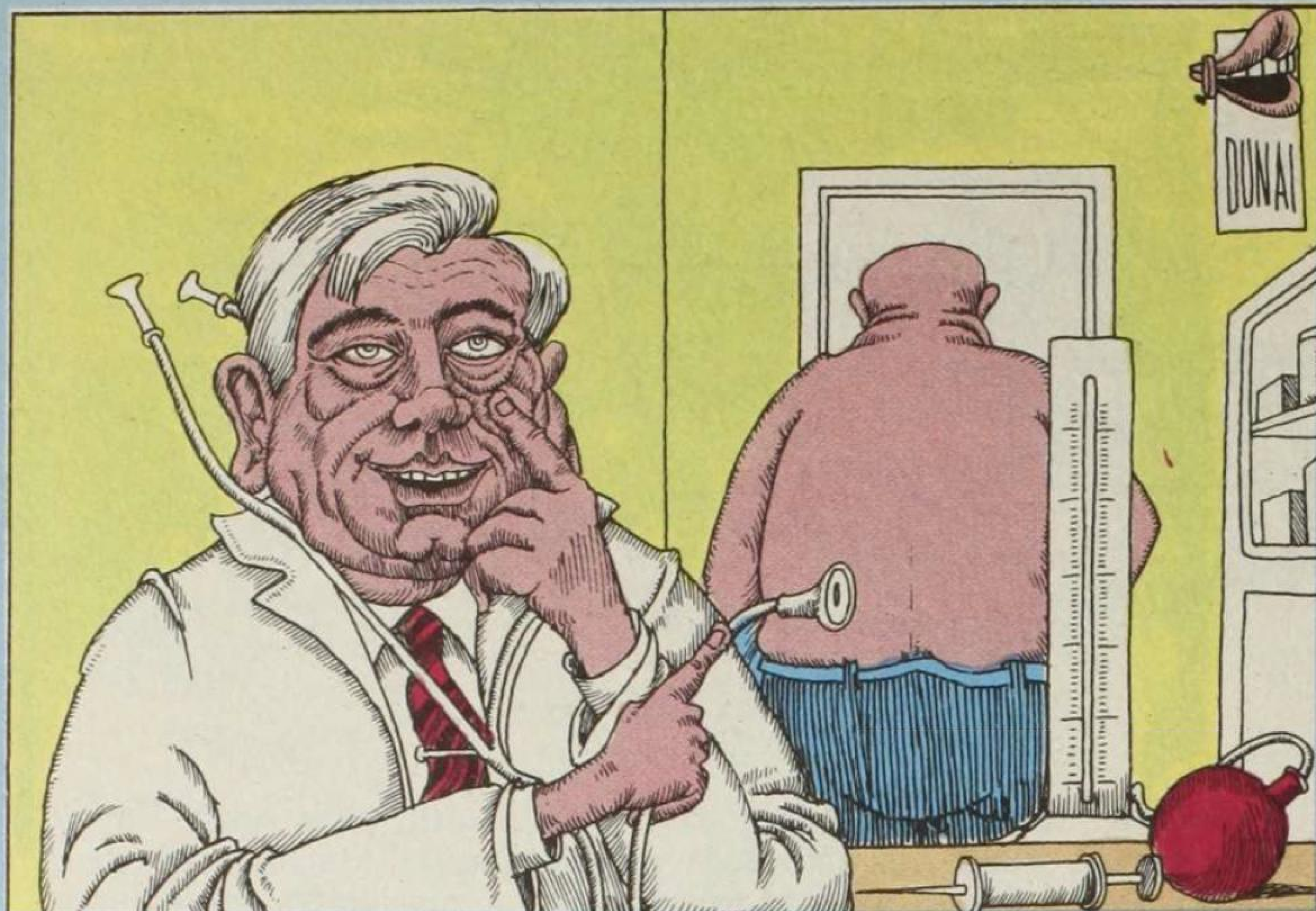

– Mondd, hogy tudtál ilyen művészien lefogyni?

– Biztos, ami biztos, megvettük télre a hagymát.

GYÓGYSZERTÁR PRIVATIZÁCIÓ

– Javallat: napi három patika étkezés előtt.

– Én a maszek patikából hozom a Kalmopyrint, ott mindig friss!

MAGÁNPATIKÁK

– Ugorj le, anyukám, a Kovács patikushoz, nála kapni a környéken a legfinomabb Algopyrint!

GALAMBOS SZILVESZTER:

SZILÁNKOK

TAPASZTALAT

– Az antikváriumban a legjobb könyveket mindig az alsó polcokon találom, mert az emberek lusták lehajolni.

*

ÁLLAPOT

– Valahányszor egy mentőautót látok, az mindig engem szállít.

*

ÁTÜLTETÉSEK KORÁBAN

– Tegye őszintén a más szívére a kezét...

*

TÚLÓRA

– Nekem nincs családom, ezért szívesen benn maradok túlórázni.

– Nekem meg olyan családom van, hogy én is szívesen benn maradok túlórázni.

*

A SZOKÁS HATALMA

– Képtelen lennék Japánban élni. Nem késnek a vonatok.

RÉGI VICC

– Melyik a terhesség legnehezebb hónapja?

– A tizedik. Mert akkor már a férfi hordja a gyereket.

*

FELHÁBORODÁS

– Ha már megvettem a drága hangversenyjegyet, nekem ne fordítson hátat a karmester!

*

IRTÓZÁS

– Nem bírok részeg embert látni, és folyton itt van előttem ez a tükör!

*

VÁLASZ

– Hánykor jössz haza?

– Félnégykor. De nem biztos, hogy az idén.

*

GŐG

– Én az életbölcsességet a könyvekből tanultam. Természetesen azokból, melyeket én írtam.

*

NAGYVONALÚSÁG

A menyasszonytáncnál Feri ezer forintot dobott a kalapba, és egy ötezrest vett ki.

BOLHAPIAC

Keresnek: kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig), golyós számológépet, táskaírógépet, faliszőnyeget, paplant, plédet, LEGO-t, villanybojlert, játékbabakocsit, lovas posztert, magyar–német, német–magyar (közepes) szótárt, Ludas Matyi és Füles évkönyveket.

Kínálnak: autó csomagtartót, Werhovina segédmotort motor nélkül, szobai hintát, csecsemőmérleget, koronaszivattyút, villanyvasalót, vérnyomásmérőt, síbakancsokat (39–42-es méretben), női ruhaneműt közepes termetre, kombinált kisszekrényt, ágyat, négy db széket, villanymotort (220/180 W-os), téli-nyári gyermekholmit, Ludas Matyi, Ludas Magazin, Film-Színház című lapokat (1960-tól), szépirodalmi és egyéb könyveket,

●

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9–12 óra között, a 118-8411 telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztő:
DUKAY BARNA

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír Kft., Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és Könyvterjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz és Társa Kft., Bohus Kálmán magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/42-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.
Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Budapesten **Bajor Gizi,** vidéken **Hotty Éva** színművésznő aratta – a korabeli sajtó szerint – a legnagyobb sikert a Bolond Ásvayné című darab főszerepében. A váradi színház a háború alatt mutatta be. Az egyik próbán **Putnik Bálint** igazgató arra kérte Hotty Évát, hogy az adott jelenetben halkan surranjon át a színpadon, meglepve ezáltal partnerét, így hatásos a jelenet.

Hotty Éva elnevette magát:

– Nem tudja, igazgató úr, hogy háború van?

– Hogy jön ez ide?

– Úgy, igazgató úr, hogy ... (befejezés a rejtvény fősoraiban).

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: október 26.

A VÁLASZ MÁSODIK RÉSZE
KÉMÉNYT FEKETÍT
BÚZA-SZEM
FLORI-DAI VÁROS LAKÓJA
TEREM-SZÉLEK!
EGYIP-TOM FŐ-VÁROSA
N
AMPER
A HÁROM TESTŐR EGYIKE
KÖZSÉG MESTER-HÁZÁNÁL
A FEJÉRE
KELETI GERMÁN NÉP V.
KÉSZÜL AZ EBÉD
GÖG ÉS ...
ÖSSZE-VISSZA DÖF!
ÉTEL-ÍZESÍTŐ
...TAYLOR (SZÍN.NŐ)
KILO-KOCKÁZ-TATOTT PÉNZ
MEGFE-LELŐ, HASON-LÓ
A VÁLASZ ELSŐ RÉSZE
LASSAN HALAD
PAPÍRRA VET
DETTO (RÖV.)
GRAND PRIX,R.
A SZÍNMŰVÉSZNŐ SZAVAINAK BEFE-JEZŐ RÉSZE
HAJÓHAD
NEBRAS-KAI VÁROS
NAGYOT MOND
FÉL LÍRA!
HIÁNY-TALAN
EZ A KELET KÖZEPE!
ELSŐ-HEGEDŰ
CSOKI-MÁRKA
HAZA-FELE!
DÉLUTÁN (RÖV.)
TÓRIUM
TOVÁBB IDŐZIK NÁLUNK
EGYRE FOGY
ELÉGGÉ DURCÁS
IDÉZETT MŰ,RÖV.
KILO-MÉTER
ANNO ...
BÁRÓNŐ (HUSZKA)
SZÓBA HOZ
ÁZSIAI MEDENCE
FÜLES-BAGLYOK
SZIRTI MADÁR
NŐI SZÓLAM
... OVO (ELEVE)
... NOVA (TÁNC)
ÚTI EM-LÉKKÉP
... ÉS A VARÁZS-LÓ (TH. MANN)
LABDÁT TOVÁB-BÍT
ÁTMÉRŐ
ANGOL FIZIKUS
ALBÁNIA FŐV.-A
ZÁSZLÓ TEHETI
VITÉZ KATONA
DTÚLI FÜRDŐH.
FR.FESTŐ FIVÉREK
AZ SZTK ELŐDJE VOLT
TÜZET ...
AZ EGYIK NÉMET NÉVELŐ
VETÍT-HETŐ FÉNYKÉP
NEUTRON
LAPOT MEGJE-LENTE-TŐ
A BAJOR FŐVÁROS FOLYÓJA
P
VOJTINA ... POÉ-TIKÁJA (ARANY)
TEMPUS
FRANCIA KATEDRÁ-LISVÁROS
HÉRA EGYN. BETŰI
SULI
...-TIN -TIN (KUTYA)
CSÓNAK-BAN VAN!
UTCA NÉM RÖV.-E
ÉPÜLET-SZÁRNY
RÉSZBEN TORZÍT!
A RAJ-NÁBA ÖMLŐ FOLYÓ
SORS!
PÁLYA-UDVAR, RÖV.
NAGY ... (HANGOS-KODVA)
BOARÉSZ!
PETŐFI-VERS "PÁL URA"
SIEMENS
FÉL-CSERJE
NORVÉG AUTÓJEL
VONULAT KÖZÉP-SŐ RÉSZE!
CSÜCSÜL-NI
K

A 39. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

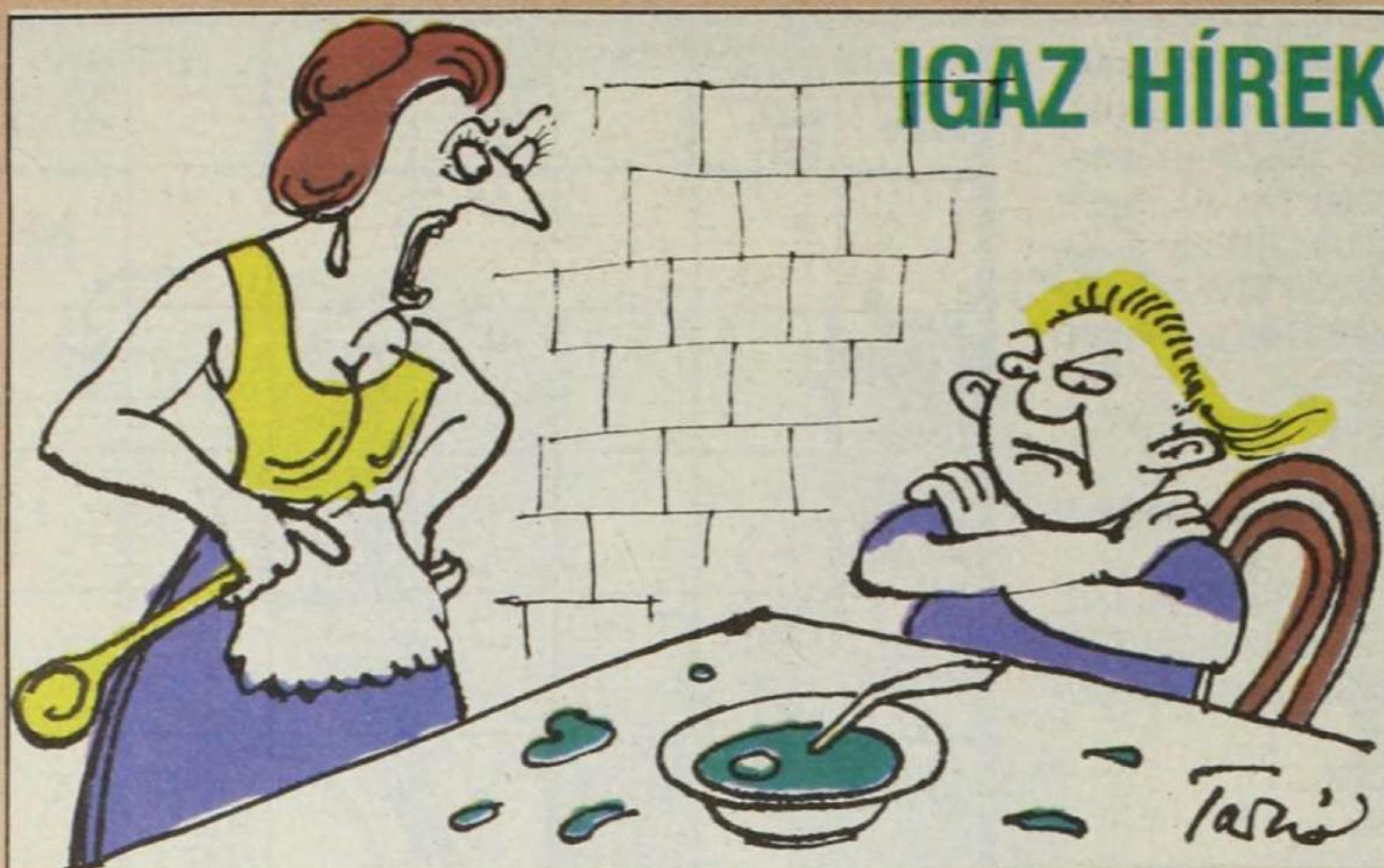
„Igazán nem kívánhatod, hogy a nullát is elüsse!"

Dedikált könyvet nyertek:

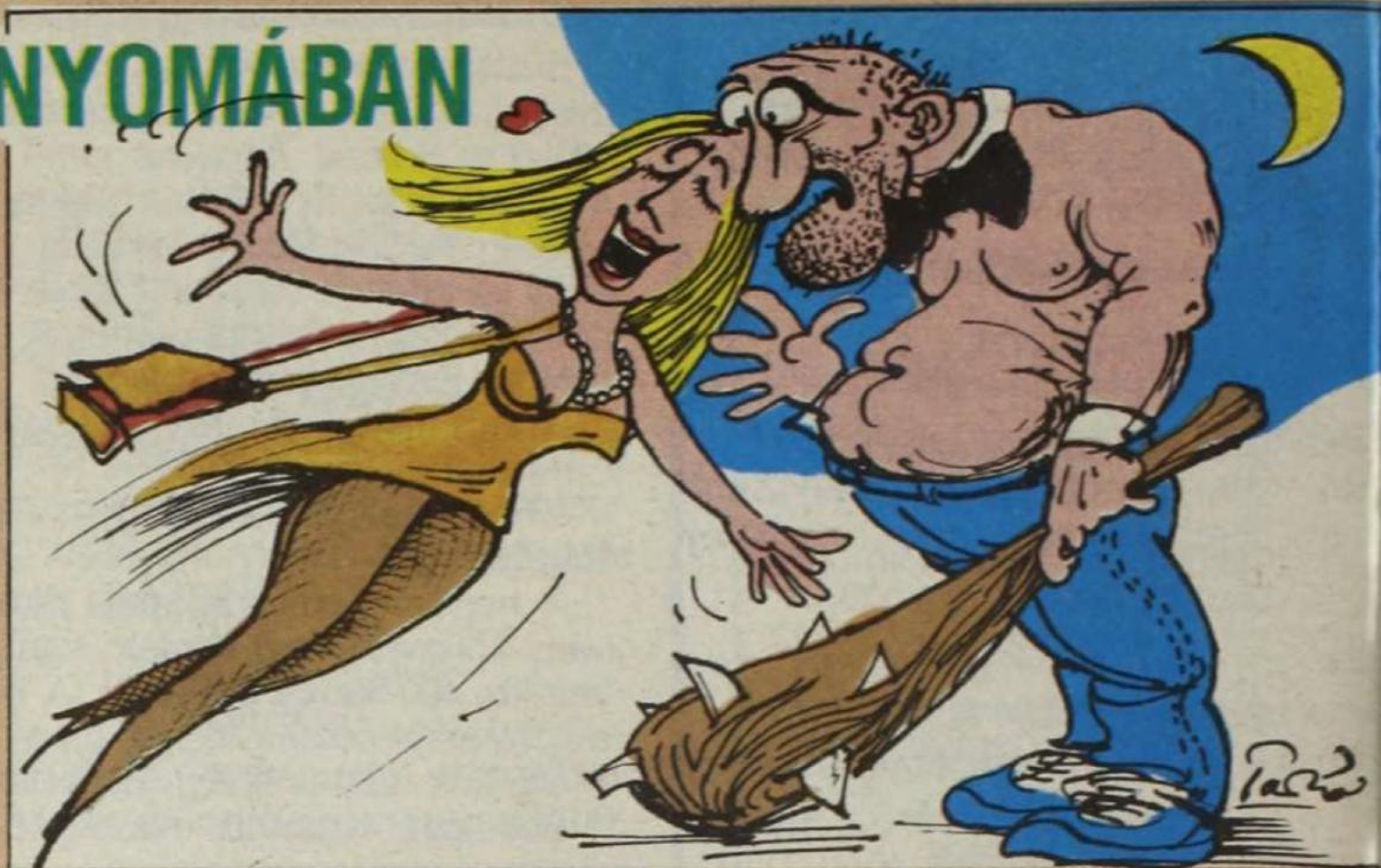
Horváth Nándor,
7476 Kaposszerdahely
Puháné, Kun Julianna,
1038 Budapest
ifj. Bíró Béla,
1147 Budapest
Oláh Zoltán,
7636 Pécs
Felszeghy Péter,
2900 Komárom
Takács Béla,
8482 Doba
Balázs László,
3258 Tarnalelesz
Szadoú Józsefné,
3433 Nyékládháza
Bobkó Sándorné,
3762 Sződliget
Boő Mónika,
9970 Szentgotthárd

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

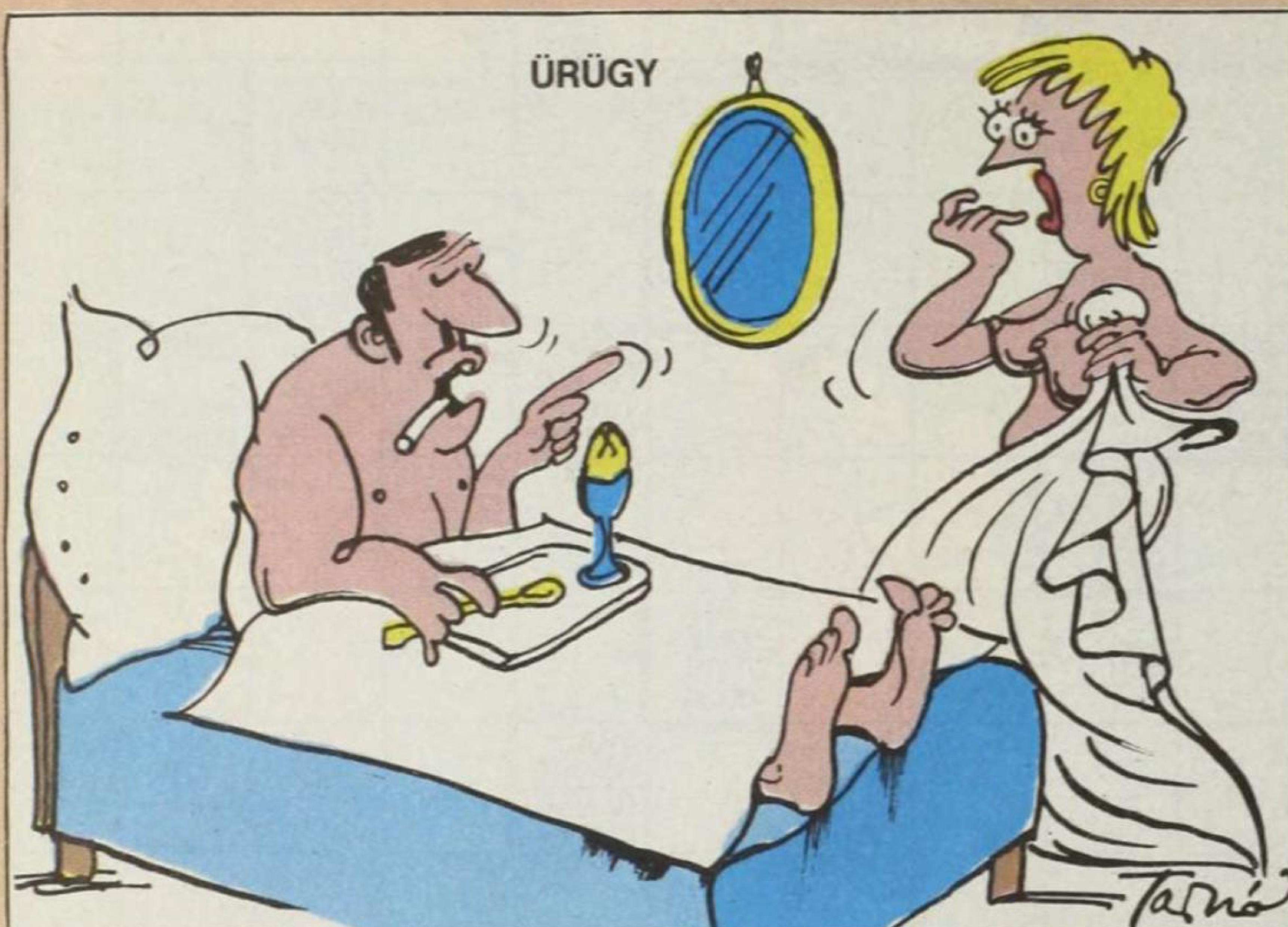
IGAZ HÍREK NYOMÁBAN

– Apádnál mernéd megpróbálni a polgári engedetlenséget!

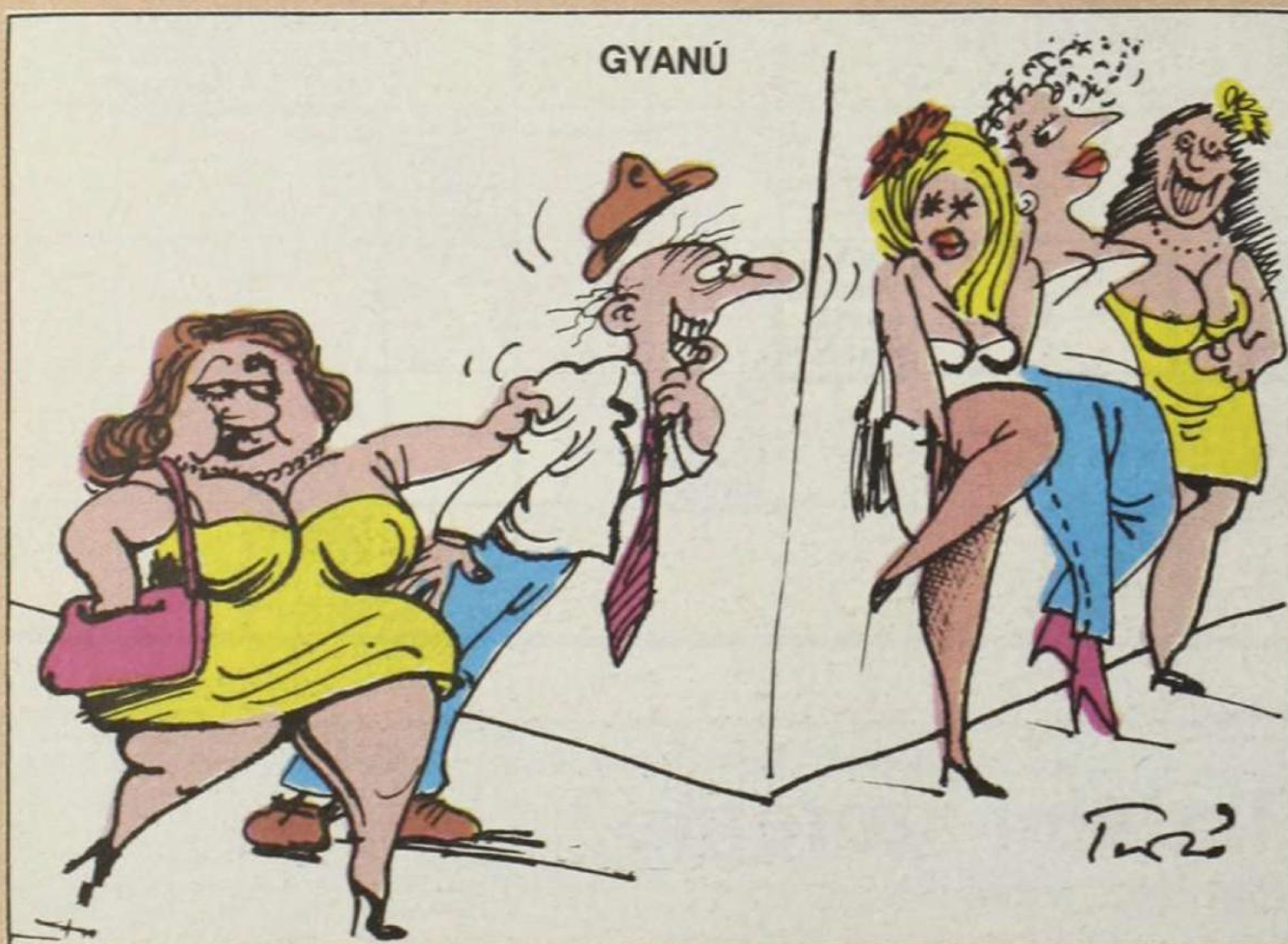

– Értse meg, hogy nem csippendélfiú vagyok, csak egyszerű fehérgalléros bűnöző!

– Büdös a tojás, úgyhogy a következő ciklusban a Gizire voksolok!

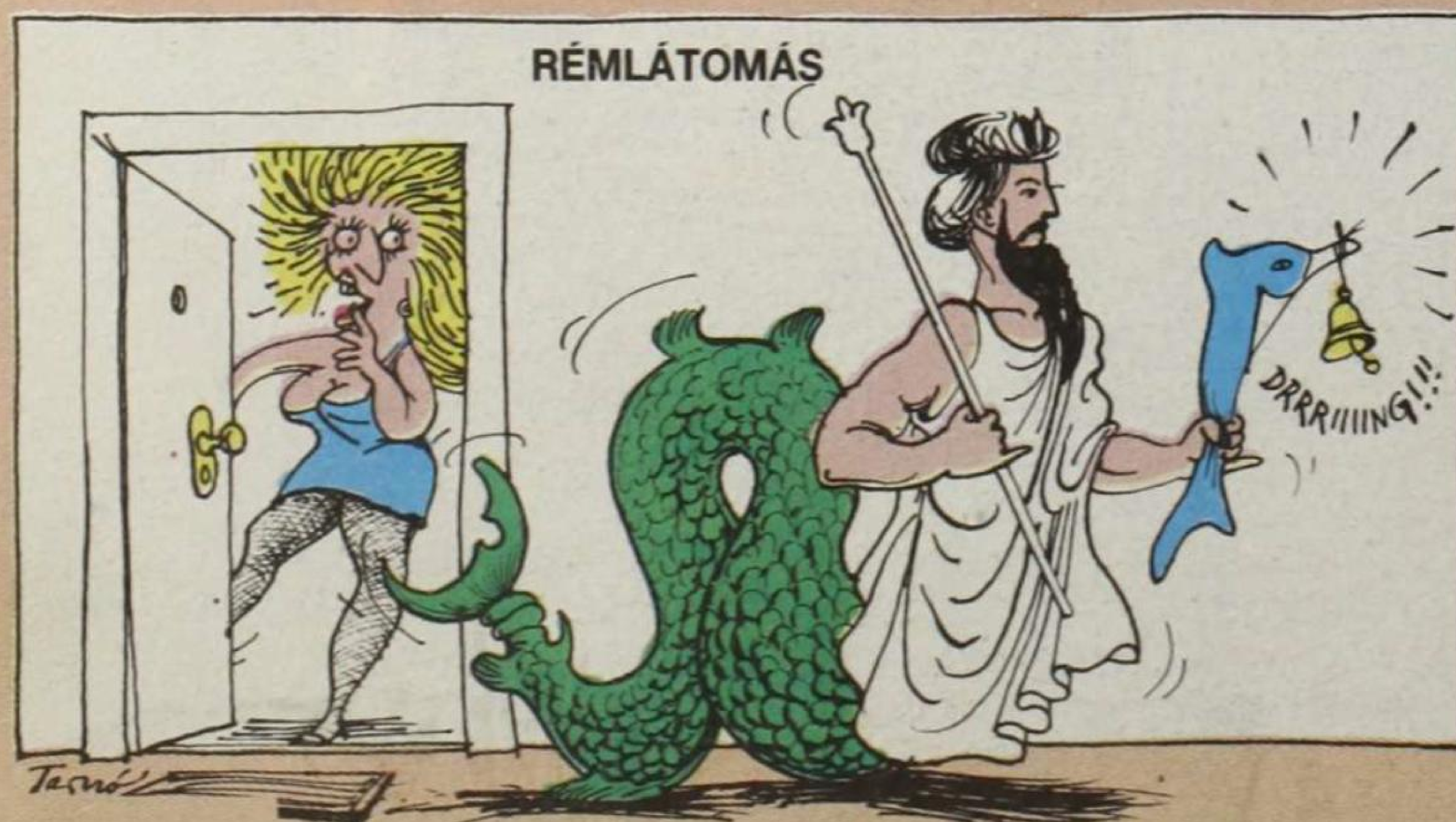

– Mit fontolgatsz, Géza?! Csak nem lövetni akarsz?

ÖNKORMÁNYZATI GYŰLÉS

– Jó! Akkor most név szerinti szavazást rendelek el!

– Drágám! Azt hiszem, csengetett a Triton!

DR. TARNÓCZY ZOLTÁN RAJZAI